

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja

Druk nr 3138

**SPRAWOZDANIE
KOMISJI GOSPODARKI MORSKIEJ I ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ**

**o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy
o żegludze śródlądowej oraz ustawy o czasie
pracy na statkach żeglugi śródlądowej
(druk nr 3098)**

Marszałek Sejmu, zgodnie z art. 37 ust.1 i art. 40 ust.1 regulaminu Sejmu - po zasięgnięciu opinii Prezydium Sejmu - skierowała w dniu 23 marca 2023 r. powyższy projekt ustawy do Komisji Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej do pierwszego czytania.

Komisja Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej po przeprowadzeniu pierwszego czytania oraz rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniu w dniu 13 kwietnia 2023 r.

wnosi :

Wysoki Sejm uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Warszawa, dnia 13 kwietnia 2023 r.

Sprawozdawca

(-) Artur Szałabawka

Przewodniczący Komisji

(-) Marek Sawicki

U S T A W A

z dnia

**o zmianie ustawy o żegludze śródlądowej oraz ustawy o czasie pracy na statkach
żeglugi śródlądowej¹⁾**

Art. 1. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1097 i 2642) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w odnośniku nr 1 do tytułu ustawy:
 - a) uchyla się pkt 5 i 7,
 - b) w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 i 11 w brzmieniu:
 - „10) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2397 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych w żegludze śródlądowej oraz uchylającej dyrektywy Rady 91/672/EWG i 96/50/WE (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 53; Dz. Urz. UE L 274 z 30.07.2021, str. 52 oraz Dz. Urz. UE L 30 z 11.02.2022, str. 3);
 - 11) dyrektywy delegowanej Komisji (UE) 2020/12 z dnia 2 sierpnia 2019 r. uzupełniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2397 w odniesieniu do standardów dotyczących:

¹⁾ Niniejsza ustawa:

- 1) w zakresie swojej regulacji wdraża następujące dyrektywy:
 - a) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2397 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych w żegludze śródlądowej oraz uchylającą dyrektywę Rady 91/672/EWG i 96/50/WE (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 53; Dz. Urz. UE L 274 z 30.07.2021, str. 52 oraz Dz. Urz. UE L 30 z 11.02.2022, str. 3);
 - b) dyrektywę delegowaną Komisji (UE) 2020/12 z dnia 2 sierpnia 2019 r. uzupełniającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2397 w odniesieniu do standardów dotyczących: kompetencji oraz odpowiadających im wiedzy i umiejętności, egzaminów praktycznych, zatwierdzania symulatorów oraz stanu zdrowia (Dz. Urz. UE L 6 z 10.01.2020, str. 15);
 - c) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1233 z dnia 14 lipca 2021 r. w sprawie zmiany dyrektywy (UE) 2017/2397 w odniesieniu do środków przejściowych dotyczących uznawania świadectw wydanych przez państwa trzecie (Dz. Urz. UE L 274 z 30.07.2021, str. 52);
- 2) służy stosowaniu:
 - a) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/182 z dnia 14 stycznia 2020 r. w sprawie wzorów stosowanych w dziedzinie kwalifikacji zawodowych w żegludze śródlądowej (Dz. Urz. UE L 38 z 11.02.2020, str. 1);
 - b) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/473 z dnia 20 stycznia 2019 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2397 w odniesieniu do norm dotyczących baz danych na temat unijnych świadectw kwalifikacji, żeglarskich książeczek pracy i dzienników pokładowych (Dz. Urz. UE L 100 z 01.04.2020, str. 1).

kompetencji oraz odpowiadających im wiedzy i umiejętności, egzaminów praktycznych, zatwierdzania symulatorów oraz stanu zdrowia (Dz. Urz. UE L 6 z 10.01.2020, str. 15).”;

2) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 2 w brzmieniu:

„²⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu:

1) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/182 z dnia 14 stycznia 2020 r. w sprawie wzorów stosowanych w dziedzinie kwalifikacji zawodowych w żegludze śródlądowej (Dz. Urz. UE L 38 z 11.02.2020, str. 1);

2) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/473 z dnia 20 stycznia 2019 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2397 w odniesieniu do norm dotyczących baz danych na temat unijnych świadectw kwalifikacji, żeglarskich książeczek pracy i dzienników pokładowych (Dz. Urz. UE L 100 z 01.04.2020, str. 1).”;

3) w art. 1 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy ustawy stosuje się także do statków służących do przewozów międzybrzegowych, przewozu osób lub ładunków, uprawiania sportu lub rekreacji, połowu ryb, wykonywania robót technicznych lub eksploatacji złóż kruszywa na innych wodach śródlądowych niż określone w ust. 1, z tym że do statków wykorzystywanych do celów niezwiązanych z uprawianiem sportu lub rekreacji lub przewozem osób, o długości kadłuba nieprzekraczającej 7,5 m, jeżeli nie są wyposażone w napęd mechaniczny o mocy silnika przekraczającej 10 kW, kierowanych przez osoby, które ukończyły 18 lat, stosuje się wyłącznie przepisy dotyczące bezpieczeństwa ruchu, wyposażenia, sygnalizacji i łączności.”;

4) w art. 4 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisy dotyczące obowiązku, o którym mowa w art. 35 ust. 1, w zakresie posiadania unijnych świadectw kwalifikacji, o których mowa w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2, oraz przepisy art. 38 stosuje się także do członków załogi pokładowej statków morskich przebywających na śródlądowych drogach wodnych, z wyjątkiem członków załogi pokładowej statku innych niż kapitanowie, posiadających świadectwo wydane lub uznane zgodnie z Międzynarodową Konwencją o wymaganiach w zakresie wyszkolenia

marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht, 1978, sporządzoną w Londynie dnia 7 lipca 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. poz. 201 i poz. 202, z 1999 r. poz. 286, z 2018 r. poz. 1866 i 2088 oraz z 2019 r. poz. 103), zwaną dalej „konwencją STCW”.”;

5) w art. 5 w ust. 1 w pkt 15 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 16–35 w brzmieniu:

„16) ekspert w dziedzinie żeglugi pasażerskiej – osobę pełniącą służbę na pokładzie statku, która ma kwalifikacje do podejmowania działań w sytuacjach nadzwyczajnych na pokładzie statków pasażerskich;

17) ekspert w dziedzinie skroplonego gazu ziemnego – osobę wykwalifikowaną do zajmowania się procedurą bunkrowania statków napędzanych skroplonym gazem ziemnym lub do sprawowania funkcji kierownika takiego statku;

18) holownik – statek o napędzie mechanicznym przeznaczony albo przystosowany do holowania innych statków;

19) lodołamacz – statek o napędzie mechanicznym przeznaczony do łamania lodów;

20) łódź przewozowa – statek o napędzie mechanicznym albo bez napędu mechanicznego przeznaczony do przewozu nie więcej niż 12 pasażerów z jednego brzegu drogi wodnej na drugi;

21) mały statek – statek, którego długość kadłuba jest mniejsza niż 20 m, a iloczyn długości, szerokości i zanurzenia nie przekracza 100 m³, z wyjątkiem:

a) promów,

b) statków przeznaczonych do przewozu więcej niż 12 pasażerów,

c) holowników lub pchaczy,

d) lodołamaczy,

e) statków przeznaczonych lub używanych do wykonywania prac technicznych, utrzymania szlaków żeglugowych lub eksploatacji złóż kruszyw

– niezależnie od długości ich kadłuba oraz iloczynu długości, szerokości i zanurzenia;

- 22) obiekt pływający – statek nieprzeznaczony do uprawiania żeglugi, wykorzystywany do celów mieszkalnych, biurowych, gastronomicznych, hotelowych, warsztatowych, jako przystań, dok albo zakład kąpielowy;
- 23) pchacz – statek o napędzie mechanicznym przeznaczony albo przystosowany do pchania innych statków;
- 24) poziom operacyjny – poziom związany z pełnieniem funkcji marynarza, starszego marynarza lub sternika oraz utrzymywaniem kontroli nad wykonywaniem zadań w ramach pełnionej funkcji tej osoby zgodnie z właściwymi procedurami oraz pod kierownictwem osoby pełniącej funkcję na poziomie zarządzania;
- 25) poziom zarządzania – poziom związany z pełnieniem funkcji kapitana oraz kierowaniem innymi członkami załogi pokładowej w celu prawidłowego wykonywania zadań w zakresie eksploatacji statku;
- 26) prom – statek o napędzie mechanicznym albo bez napędu mechanicznego przeznaczony do przewozu osób lub rzeczy z jednego brzegu drogi wodnej na drugi;
- 27) scalone materiały pływające – konstrukcję przystosowaną do pływania niebędącą statkiem, w szczególności tratwy, sprzężone łodzie flisackie lub beczki;
- 28) statek bez napędu mechanicznego – statek nieposiadający mechanicznych urządzeń napędowych, przeznaczony do przemieszczania w zestawie pchanym, holowanym lub sprzężonym;
- 29) statek o napędzie mechanicznym – każdy statek wprowadzany w ruch przez mechaniczne urządzenie napędowe, z wyjątkiem statków, których mechaniczne urządzenie napędowe jest używane tylko do małych przemieszczeń w portach albo do zwiększenia sterowności statków;
- 30) statek pasażerski – statek o napędzie mechanicznym przeznaczony i przystosowany do przewozu więcej niż 12 pasażerów;
- 31) świadectwo operatora radiowego – świadectwo operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej żeglugi śródlądowej;
- 32) zatwierdzony program szkolenia – program szkolenia objęty uznaniem ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej, o którym mowa w art.

- 36i ust. 3, lub program szkolenia zatwierdzony przez właściwy organ innego państwa członkowskiego;
- 33) zestaw holowany – jeden lub więcej statków lub scalonych materiałów pływających holowanych przez holownik;
- 34) zestaw pchany – sztywno lub elastycznie połączone statki, z których przynajmniej jeden znajduje się przed pchaczem;
- 35) zestaw sprzężony – statki połączone burtami, z których żaden nie znajduje się przed statkiem o napędzie mechanicznym napędzającym te statki.”;
- 6) w art. 9 w ust. 2 w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:
- „13) zatwierdzanie i kontrola symulatorów, na których mają się odbywać egzaminy, o których mowa w art. 36e ust. 5 pkt 1.”;
- 7) w art. 11a:
- a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) dokumentów kwalifikacyjnych, żeglarskich książeczek pracy i dzienników pokładowych, które zostały wydane lub których ważność przedłużono lub które zostały zawieszono lub cofnięte lub które zgłoszono jako zaginione, skradzione lub zniszczone, lub które wygasły;”;
- b) dodaje się ust. 5–9 w brzmieniu:
5. Informacje gromadzone w bazie danych statków, dotyczące unijnych świadectw kwalifikacji, żeglarskich książeczek pracy i dzienników pokładowych, stanowiące dane osobowe, są przetwarzane wyłącznie w celu:
- 1) wdrażania, stosowania i oceny prawidłowego wdrożenia i stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2397 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych w żegludze śródlądowej oraz uchylającej dyrektywy Rady 91/672/EWG i 96/50/WE (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 53, z późn. zm.²⁾), zwanej dalej „dyrektywą 2017/2397”, w tym funkcjonowania

2) Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 274 z 30.07.2021, str. 52 oraz Dz. Urz. UE L 30 z 11.02.2022, str. 3.

wewnętrznego systemu zarządzania jakością, o którym mowa w art. 39d;

- 2) wymiany informacji między organami posiadającymi dostęp do unijnej bazy danych, o której mowa w art. 25 ust. 2 dyrektywy 2017/2397, a Komisją Europejską;
- 3) opracowywania przez organy administracji żeglugi śródlądowej statystyk dotyczących w szczególności ilości wydawanych lub przedłużanych dokumentów kwalifikacyjnych, a także ważności tych dokumentów.

6. Cel, o którym mowa w ust. 5 pkt 3, organy administracji żeglugi śródlądowej realizują po anonimizacji danych osobowych.

7. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, przechowuje się przez okres, w którym jest to niezbędne do celów, dla których dane te zostały zgromadzone lub dla których są dalej przetwarzane zgodnie z przepisami dyrektywy 2017/2397, nie dłużej jednak niż przez 100 lat.

8. Po upływie okresu przechowywania, o którym mowa w ust. 7, dane osobowe podlegają usunięciu.

9. Statystyki, o których mowa w ust. 5 pkt 3, mogą być wykorzystywane w celu wspierania działań promujących śródlądowy transport wodny.”;

8) w art. 15 w ust. 5 wyrazy „art. 35 ust. 5” zastępuje się wyrazami „art. 35 ust. 3”;

9) w art. 17 ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ukończyła szkołę ponadpodstawową prowadzącą kształcenie w zakresie żeglugi śródlądowej;”;

10) w art. 21 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób oznaczania statków, uwzględniając wielkość, rodzaj i przeznaczenie statku oraz czytelność i trwałość uwidocznionych oznaczeń.”;

11) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. 1. Statek posiada załogę, której skład i kwalifikacje zapewniają bezpieczeństwo żeglugi.

2. Potwierdzeniem posiadania kwalifikacji są następujące dokumenty kwalifikacyjne:

- 1) unijne świadectwo kwalifikacji członka załogi pokładowej;
- 2) unijne świadectwo kwalifikacji do wykonywania szczególnych operacji;
- 3) patent żeglarski uprawniający do kierowania statkiem;
- 4) patent mechanika statkowego uprawniający do obsługi maszyn napędowych;
- 5) świadectwo uprawniające do zajmowania innych stanowisk na statku.

3. Uznaje się:

- 1) unijne świadectwo kwalifikacji członka załogi pokładowej oraz unijne świadectwo kwalifikacji do wykonywania szczególnych operacji wydane przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego;
- 2) świadectwo kwalifikacji wydane zgodnie z przepisami dotyczącymi składu załóg statków na Renie wydanymi przez Centralną Komisję Żeglugi na Renie na podstawie Konwencji o żegludze na Renie, w których określono wymogi do uzyskania tego świadectwa kwalifikacji identyczne jak wymogi zawarte w dyrektywie 2017/2397;
- 3) świadectwo kwalifikacji wydane przez państwo trzecie zgodnie z przepisami krajowymi tego państwa, które uzyskało uznanie Komisji Europejskiej zgodnie z art. 10 ust. 5 dyrektywy 2017/2397.

4. Członek załogi statku jest obowiązany mieć przy sobie i okazywać na żądanie uprawnionego organu dokumenty, o których mowa w ust. 2 lub 3, wymagane odpowiednio do zajmowanego stanowiska.

5. Przepisów ust. 1–3 dotyczących kwalifikacji załóg nie stosuje się do załogi statku przeznaczonego lub używanego wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji.”;

- 12) po art. 35 dodaje się art. 35a–35e w brzmieniu:

„Art. 35a. Do uzyskania lub przedłużenia ważności:

- 1) unijnych świadectw kwalifikacji i szczególnego zezwolenia dla kapitana – jest wymagana praktyka pływania, liczona w dniach, odbyta przez członków załogi statków żeglugi śródlądowej w służbie pokładowej na pokładzie statku żeglugi w trakcie rejsu po śródlądowych drogach wodnych

państw członkowskich, a w przypadku śródlądowych dróg wodnych, które nie leżą w całości na terytorium Unii Europejskiej, również na odcinkach położonych poza tym terytorium, w tym również operacje załadunku i rozładunku wymagające czynnych działań nawigacyjnych;

- 2) dokumentów kwalifikacyjnych innych niż wymienione w pkt 1 – jest wymagana praktyka pływania, liczona w dniach, odbyta przez członków załogi statku żeglugi śródlądowej odpowiednio w służbie pokładowej lub mechanicznej na pokładzie statku w trakcie rejsu po wodach śródlądowych, w tym również operacje załadunku i rozładunku wymagające czynnych działań nawigacyjnych.

Art. 35b. 1. W służbie pokładowej ustala się następujące dokumenty kwalifikacyjne:

- 1) na poziomie podstawowym:
 - a) unijne świadectwo kwalifikacji młodszego marynarza żeglugi śródlądowej,
 - b) unijne świadectwo kwalifikacji praktykanta żeglugi śródlądowej;
- 2) na poziomie operacyjnym:
 - a) unijne świadectwo kwalifikacji marynarza żeglugi śródlądowej,
 - b) unijne świadectwo kwalifikacji starszego marynarza żeglugi śródlądowej,
 - c) unijne świadectwo kwalifikacji sternika żeglugi śródlądowej;
- 3) na poziomie zarządzania:
 - a) unijne świadectwo kwalifikacji kapitana żeglugi śródlądowej,
 - b) szczególne zezwolenie dla kapitana na:
 - uprawianie żeglugi na wodach morskich,
 - uprawianie żeglugi z pomocą radaru,
 - prowadzenie dużego konwoju;
- 4) do wykonywania szczególnych operacji:
 - a) unijne świadectwo kwalifikacji eksperta w dziedzinie żeglugi pasażerskiej,
 - b) unijne świadectwo kwalifikacji eksperta w dziedzinie skroplonego gazu ziemnego;
- 5) patent żeglarski:

- a) przewoźnika żeglugi śródlądowej,
- b) młodszego sternotorzysty żeglugi śródlądowej,
- c) sternotorzysty żeglugi śródlądowej.

2. Do uzyskania unijnego świadectwa kwalifikacji praktykanta żeglugi śródlądowej jest wymagane posiadanie umowy o praktyki zawartej przez wnioskodawcę z armatorem albo zaświadczenia wydanego przez uczelnię lub szkołę ponadpodstawową prowadzące kształcenie w zakresie żeglugi śródlądowej potwierdzających, że wnioskodawca w ramach zajęć prowadzonych przez tę uczelnię lub szkołę ponadpodstawową będzie odbywał praktykę na statkach żeglugi śródlądowej.

3. Do uzyskania unijnego świadectwa kwalifikacji młodszego marynarza żeglugi śródlądowej jest wymagane posiadanie dokumentu stwierdzającego odbycie podstawowego przeszkolenia w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy na statkach, wydanego przez armatora.

4. Do uzyskania unijnego świadectwa kwalifikacji marynarza żeglugi śródlądowej jest wymagane spełnienie jednego z poniższych wymagań:

- 1) ukończenie zatwierdzonego programu szkolenia trwającego co najmniej dwa lata i obejmującego standardy kompetencji oraz odpowiadającej im wiedzy i umiejętności dla poziomu operacyjnego oraz odbycie w ramach tego zatwierdzonego programu szkolenia praktyki pływania na statku niebędącym małym statkiem wynoszącej co najmniej 90 dni albo
- 2) odbycie praktyki pływania w służbie pokładowej na statku niebędącym małym statkiem wynoszącej co najmniej 360 dni lub – w przypadku, w którym wnioskodawca może przedstawić dowód posiadania doświadczenia zawodowego wynoszącego co najmniej 250 dni, które wnioskodawca zdobył na statku morskim w charakterze członka załogi pokładowej – co najmniej 180 dni, oraz złożenie z wynikiem pozytywnym egzaminu z zakresu wiedzy i umiejętności wymaganych na tym stanowisku, albo
- 3) przed przystąpieniem do zatwierdzonego programu szkolenia posiadanie:
 - a) co najmniej pięcioletniego doświadczenia zawodowego lub
 - b) co najmniej 500 dni doświadczenia zawodowego na statku morskim jako członek załogi pokładowej, lub
 - c) ukończonego szkolenia zawodowego trwającego co najmniej trzy lata

– oraz ukończenie zatwierdzonego programu szkolenia obejmującego standardy kompetencji oraz odpowiadającej im wiedzy i umiejętności dla poziomu operacyjnego trwającego co najmniej dziewięć miesięcy i odbycie w ramach tego zatwierdzonego programu szkolenia praktyki pływania w służbie pokładowej na statku niebędącym małym statkiem wynoszącej co najmniej 90 dni.

5. Do uzyskania unijnego świadectwa kwalifikacji starszego marynarza żeglugi śródlądowej jest wymagane spełnienie jednego z poniższych wymagań:

- 1) odbycie praktyki pływania w służbie pokładowej na statku niebędącym małym statkiem wynoszącej co najmniej 180 dni i w trakcie odbywania tej praktyki posiadanie unijnego świadectwa kwalifikacji marynarza żeglugi śródlądowej lub świadectwa marynarza – uznanego na podstawie art. 35 ust. 3 albo
- 2) ukończenie zatwierdzonego programu szkolenia obejmującego standardy kompetencji oraz odpowiadającej im wiedzy i umiejętności dla poziomu operacyjnego trwającego co najmniej trzy lata, i odbycie w ramach tego zatwierdzonego programu szkolenia praktyki pływania w służbie pokładowej na statku niebędącym małym statkiem wynoszącej co najmniej 270 dni.

6. Do uzyskania unijnego świadectwa kwalifikacji sternika żeglugi śródlądowej jest konieczne spełnienie jednego z poniższych wymagań:

- 1) odbycie praktyki pływania w służbie pokładowej na statku niebędącym małym statkiem wynoszącej co najmniej 180 dni i w trakcie odbywania tej praktyki posiadanie unijnego świadectwa kwalifikacji starszego marynarza żeglugi śródlądowej lub świadectwa starszego marynarza – uznanego na podstawie art. 35 ust. 3, oraz posiadanie świadectwa operatora radiowego albo
- 2) ukończenie zatwierdzonego programu szkolenia obejmującego standardy kompetencji dla poziomu operacyjnego oraz odpowiadającej im wiedzy i umiejętności trwającego co najmniej trzy lata, odbycie w ramach tego zatwierdzonego programu szkolenia praktyki pływania w służbie pokładowej na statku niebędącym małym statkiem wynoszącej co najmniej 360 dni oraz posiadanie świadectwa operatora radiowego, albo

- 3) posiadanie co najmniej 500 dni doświadczenia zawodowego jako kapitan żeglugi morskiej, złożenie z wynikiem pozytywnym egzaminu z zakresu wiedzy i umiejętności wymaganych na tym stanowisku oraz posiadanie świadectwa operatora radiowego.

7. Do uzyskania unijnego świadectwo kwalifikacji kapitana żeglugi śródlądowej jest konieczne spełnienie jednego z poniższych wymagań:

- 1) ukończenie zatwierdzonego programu szkolenia obejmującego standardy kompetencji oraz odpowiadającej im wiedzy i umiejętności dla poziomu zarządzania trwającego co najmniej trzy lata, odbycie w ramach tego zatwierdzonego programu szkolenia lub po jego ukończeniu praktyki pływania w służbie pokładowej na statku niebędącym małym statkiem wynoszącej co najmniej 360 dni oraz posiadanie świadectwa operatora radiowego albo
- 2) odbycie praktyki pływania w służbie pokładowej na statku niebędącym małym statkiem wynoszącej co najmniej 180 dni i w trakcie odbywania tej praktyki posiadanie unijnego świadectwa kwalifikacji sternika żeglugi śródlądowej lub świadectwa sternika – uznanego na podstawie art. 35 ust. 3, złożenie z wynikiem pozytywnym egzaminu z zakresu wiedzy i umiejętności wymaganych na tym stanowisku oraz posiadanie świadectwa operatora radiowego, albo
- 3) odbycie praktyki pływania w służbie pokładowej na statku niebędącym małym statkiem wynoszącej co najmniej 540 dni lub – w przypadku, w którym wnioskodawca może przedstawić dowód posiadania doświadczenia zawodowego wynoszącego co najmniej 500 dni, które wnioskodawca zdobył na statku morskim w charakterze członka załogi pokładowej – co najmniej 180 dni, złożenie z wynikiem pozytywnym egzaminu z zakresu wiedzy i umiejętności wymaganych na tym stanowisku oraz posiadanie świadectwa operatora radiowego, albo
- 4) posiadanie przed przystąpieniem do zatwierdzonego programu szkolenia co najmniej pięcioletniego doświadczenia zawodowego lub co najmniej 500 dni doświadczenia zawodowego na statku morskim jako członek załogi pokładowej lub ukończonego, przed przystąpieniem do zatwierdzonego programu szkolenia, szkolenia zawodowego trwającego co najmniej trzy

lata, ukończenie zatwierdzonego programu szkolenia obejmującego standardy kompetencji oraz odpowiadające im wiedzę i umiejętności dla poziomu zarządzania trwającego co najmniej półtora roku, odbycie w ramach tego zatwierdzonego programu szkolenia praktyki pływania w służbie pokładowej na statku niebędącym małym statkiem wynoszącej co najmniej 180 dni, a po ukończeniu tego programu odbycie praktyki pływania w służbie pokładowej na statku niebędącym małym statkiem wynoszącej co najmniej 180 dni oraz posiadanie świadectwa operatora radiowego.

8. Do uzyskania szczególnego zezwolenia dla kapitana jest wymagane:

- 1) złożenie z wynikiem pozytywnym egzaminu z zakresu wiedzy i umiejętności wymaganych na tym stanowisku – w przypadku szczególnego zezwolenia na uprawianie żeglugi na wodach morskich lub na uprawianie żeglugi z pomocą radaru;
- 2) odbycie praktyki pływania w służbie pokładowej na statku niebędącym małym statkiem wynoszącej co najmniej 720 dni, w tym przez co najmniej 540 dni w trakcie odbywania tej praktyki posiadanie unijnego świadectwa kwalifikacji kapitana żeglugi śródlądowej lub świadectwa kapitana – uznanego na podstawie art. 35 ust.3 i przez co najmniej 180 dni zajmowanie stanowiska sternika dużego konwoju – w przypadku szczególnego zezwolenia na prowadzenie dużego konwoju.

9. Do uzyskania unijnego świadectwa kwalifikacji eksperta w dziedzinie żeglugi pasażerskiej jest wymagane złożenie z wynikiem pozytywnym egzaminu z zakresu wiedzy i umiejętności wymaganych na tym stanowisku.

10. Do uzyskania unijnego świadectwa kwalifikacji eksperta w dziedzinie skroplonego gazu ziemnego jest wymagane złożenie z wynikiem pozytywnym egzaminu z zakresu wiedzy i umiejętności wymaganych na tym stanowisku.

11. Do uzyskania patentu żeglarskiego przewoźnika żeglugi śródlądowej jest wymagane spełnienie jednego z poniższych wymagań:

- 1) odbycie praktyki pływania w służbie pokładowej wynoszącej co najmniej 300 dni, w tym przez co najmniej 90 dni na promie w charakterze pomocnika przewoźnika, oraz złożenie z wynikiem pozytywnym egzaminu z zakresu wiedzy i umiejętności wymaganych na tym stanowisku albo

- 2) odbycie praktyki pływania w służbie pokładowej wynoszącej co najmniej 150 dni, w tym przez co najmniej 90 dni na promie w charakterze pomocnika przewoźnika, złożenie z wynikiem pozytywnym egzaminu z zakresu wiedzy i umiejętności wymaganych na tym stanowisku oraz przedstawienie dowodu posiadania doświadczenia zawodowego wynoszącego co najmniej 250 dni, które wnioskodawca zdobył na statku morskim w charakterze członka załogi pokładowej.

12. Do uzyskania patentu żeglarskiego młodszego sternotorzysty żeglugi śródlądowej jest wymagane spełnienie jednego z poniższych wymagań:

- 1) odbycie praktyki pływania w służbie pokładowej na statkach z napędem mechanicznym wynoszącej co najmniej 90 dni oraz złożenie z wynikiem pozytywnym egzaminu z zakresu wiedzy i umiejętności wymaganych na tym stanowisku albo
- 2) posiadanie dokumentu kwalifikacyjnego, o którym mowa w art. 37a ust. 3, potwierdzającego posiadanie uprawnień do uprawiania turystyki wodnej na jachtach motorowych lub przedstawienie dokumentu potwierdzającego posiadanie doświadczenia zawodowego wynoszącego co najmniej 180 dni, które wnioskodawca zdobył na statku morskim w charakterze członka załogi pokładowej, a także odbycie praktyki pływania w służbie pokładowej na statkach z napędem mechanicznym wynoszącej co najmniej 30 dni oraz złożenie z wynikiem pozytywnym egzaminu z zakresu wiedzy i umiejętności wymaganych na tym stanowisku.

13. Do uzyskania patentu żeglarskiego sternotorzysty żeglugi śródlądowej jest wymagane spełnienie jednego z poniższych wymagań:

- 1) odbycie praktyki pływania w służbie pokładowej na statkach z napędem mechanicznym wynoszącej co najmniej 360 dni oraz złożenie z wynikiem pozytywnym egzaminu z zakresu wiedzy i umiejętności wymaganych na tym stanowisku albo
- 2) odbycie praktyki pływania w służbie pokładowej na statkach z napędem mechanicznym wynoszącej co najmniej 270 dni i w trakcie odbywania tej praktyki posiadanie patentu żeglarskiego młodszego sternotorzysty żeglugi śródlądowej, albo

- 3) posiadanie stopnia chorążego Marynarki Wojennej albo Straży Granicznej w dziale pokładowym oraz złożenie z wynikiem pozytywnym egzaminu z zakresu wiedzy i umiejętności wymaganych na tym stanowisku, albo
- 4) odbycie praktyki pływania w służbie pokładowej na statkach z napędem mechanicznym wynoszącej co najmniej 240 dni, złożenie z wynikiem pozytywnym egzaminu z zakresu wiedzy i umiejętności wymaganych na tym stanowisku oraz przedstawienie dokumentu potwierdzającego posiadanie doświadczenia zawodowego wynoszącego co najmniej 250 dni, które wnioskodawca zdobył na statku morskim w charakterze członka załogi pokładowej.

14. Dokumenty kwalifikacyjne uprawniają do zajmowania następujących stanowisk na statkach żeglugi śródlądowej oraz do wykonywania następujących czynności:

- 1) unijne świadectwo kwalifikacji młodszego marynarza żeglugi śródlądowej uprawnia do zajmowania stanowiska młodszego marynarza na każdym statku żeglugi śródlądowej, a po odbyciu dodatkowej 90 dniowej praktyki i jej zatwierdzeniu, również do kierowania małymi statkami bez napędu mechanicznego;
- 2) unijne świadectwo kwalifikacji praktykanta żeglugi śródlądowej uprawnia do zajmowania stanowiska praktykanta na każdym statku żeglugi śródlądowej;
- 3) unijne świadectwo kwalifikacji marynarza żeglugi śródlądowej uprawnia do:
 - a) zajmowania stanowiska:
 - marynarza na każdym statku żeglugi śródlądowej,
 - kierownika obiektu pływającego,
 - b) kierowania:
 - małymi statkami bez napędu mechanicznego,
 - scalonymi materiałami pływającymi o iloczynie długości i szerokości nieprzekraczającym 20 m²;
- 4) unijne świadectwo kwalifikacji starszego marynarza żeglugi śródlądowej uprawnia do:
 - a) zajmowania stanowiska:

- starszego marynarza na każdym statku żeglugi śródlądowej,
- kierownika obiektu pływającego,
- b) kierowania:
 - małymi statkami bez napędu mechanicznego,
 - scalonymi materiałami pływającymi;
- 5) unijne świadectwo kwalifikacji sternika żeglugi śródlądowej uprawnia do:
 - a) zajmowania stanowiska:
 - sternika na każdym statku żeglugi śródlądowej,
 - kierownika obiektu pływającego,
 - b) kierowania:
 - małymi statkami bez napędu mechanicznego,
 - scalonymi materiałami pływającymi;
- 6) unijne świadectwo kwalifikacji kapitana żeglugi śródlądowej uprawnia do zajmowania stanowiska kierownika na każdym statku żeglugi śródlądowej, z uwzględnieniem art. 35e ust. 1;
- 7) unijne świadectwo kwalifikacji eksperta w dziedzinie żeglugi pasażerskiej uprawnia do zajmowania stanowiska eksperta w dziedzinie żeglugi pasażerskiej na każdym statku pasażerskim żeglugi śródlądowej;
- 8) unijne świadectwo kwalifikacji eksperta w dziedzinie skroplonego gazu ziemnego uprawnia do zajmowania stanowiska eksperta w dziedzinie skroplonego gazu ziemnego na każdym statku żeglugi śródlądowej napędzanym skroplonym gazem ziemnym;
- 9) patent żeglarski przewoźnika żeglugi śródlądowej uprawnia do zajmowania stanowiska kierownika promu nieporuszającego się swobodnie lub łodzi przewozowej bez napędu mechanicznego;
- 10) patent żeglarski młodszego sterniczysty żeglugi śródlądowej uprawnia do zajmowania stanowiska kierownika małego statku żeglugi śródlądowej, którego długość kadłuba nie przekracza 10 m;
- 11) patent żeglarski sterniczysty żeglugi śródlądowej uprawnia do zajmowania stanowiska kierownika na każdym małym statku żeglugi śródlądowej.

Art. 35c. 1. W służbie maszynowej ustala się następujące dokumenty kwalifikacyjne:

- 1) świadectwo motorzysty żeglugi śródlądowej;
- 2) patent mechanika statkowego żeglugi śródlądowej.

2. Do uzyskania świadectwa motorzysty żeglugi śródlądowej jest wymagane spełnienie jednego z poniższych wymagań:

- 1) odbycie praktyki pływania na statku niebędącym małym statkiem o napędzie mechanicznym wynoszącej co najmniej 360 dni oraz złożenie z wynikiem pozytywnym egzaminu z zakresu wiedzy i umiejętności wymaganych na tym stanowisku albo
- 2) posiadanie co najmniej wykształcenia zasadniczego zawodowego lub wykształcenia zasadniczego branżowego w zakresie: mechaniki, elektrotechniki lub budowy i eksploatacji maszyn, odbycie praktyki pływania na statku niebędącym małym statkiem o napędzie mechanicznym wynoszącej co najmniej 180 dni oraz złożenie z wynikiem pozytywnym egzaminu z umiejętności praktycznych, albo
- 3) posiadanie świadectwa ukończenia szkoły ponadpodstawowej prowadzącej kształcenie w zakresie żeglugi śródlądowej, albo
- 4) posiadanie świadectwa motorzysty wachtowego w żegludze morskiej, albo
- 5) posiadanie co najmniej stopnia marynarza Marynarki Wojennej albo Straży Granicznej o specjalności motorzysty okrętowego.

3. Do uzyskania patentu mechanika statkowego żeglugi śródlądowej jest wymagane spełnienie jednego z poniższych wymagań:

- 1) odbycie praktyki pływania w służbie maszynowej na statku niebędącym małym statkiem o napędzie mechanicznym wynoszącej co najmniej 720 dni oraz złożenie z wynikiem pozytywnym egzaminu z zakresu wiedzy i umiejętności wymaganych na tym stanowisku albo
- 2) odbycie praktyki pływania w służbie maszynowej na statku niebędącym małym statkiem o napędzie mechanicznym wynoszącej co najmniej 360 dni i w trakcie odbywania tej praktyki posiadanie świadectwa motorzysty żeglugi śródlądowej, albo
- 3) posiadanie dyplomu oficera mechanika na polskich statkach morskich, stopnia oficera służby mechanicznej Marynarki Wojennej albo stopnia oficera Straży Granicznej o specjalności mechanika.

4. W przypadku osób, które posiadają co najmniej świadectwo ukończenia szkoły ponadpodstawowej prowadzącej kształcenie w zakresie żeglugi śródlądowej, wymiar praktyki pływania, o której mowa w ust. 3 pkt 1, wynosi 360 dni.

5. W przypadku osób, które posiadają doświadczenie zawodowe uzyskane na statku morskim w charakterze członka załogi w służbie maszynowej, doświadczenie to zalicza się na potrzeby odbycia praktyki pływania, o której mowa odpowiednio w ust. 2 pkt 1 oraz w ust. 3 pkt 1 i 2, w całości.

6. Świadectwo motorzysty żeglugi śródlądowej uprawnia do samodzielnej obsługi urządzeń maszynowych o łącznej mocy maszyn do 300 kW.

7. Patent mechanika statkowego żeglugi śródlądowej uprawnia do zajmowania stanowiska mechanika na każdym statku żeglugi śródlądowej.

Art. 35d. 1. Dokumenty, o których mowa w art. 35 ust. 2, wydaje dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej na wniosek osoby ubiegającej się o wydanie dokumentu.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię (imiona) i nazwisko wnioskodawcy;
- 2) datę i miejsce urodzenia wnioskodawcy;
- 3) adres zamieszkania wnioskodawcy;
- 4) numer identyfikacyjny członka załogi – jeżeli został nadany;
- 5) przedmiot wniosku.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, załącza się:

- 1) aktualną fotografię o wymiarach 3,5 x 4,5 cm – w przypadku unijnych świadectw kwalifikacji kapitana żeglugi śródlądowej, eksperta w dziedzinie żeglugi pasażerskiej lub eksperta w dziedzinie skroplonego gazu ziemnego;
- 2) wyciąg pływania będący odpowiednio wyciągiem z:
 - a) zatwierdzonych wpisów w żeglarskiej książeczce pracy lub w dokumencie będącym połączeniem unijnych świadectw kwalifikacji i żeglarskiej książeczki pracy i potwierdzony przez dyrektora urzędu żeglugi śródlądowej, stwierdzający odbycie wymaganej praktyki pływania na określonym stanowisku i wymieniający rodzaje statków oraz:

- śródlądowe drogi wodne, na których została odbyta praktyka pływania – w przypadku wniosku o wydanie unijnego świadectwa kwalifikacji,
 - wody śródlądowe, na których została odbyta praktyka pływania – w przypadku pozostałych dokumentów kwalifikacyjnych, lub
- b) książki kontroli pracy sprzętu transportowego lub innego dokumentu potwierdzającego przebieg służby, potwierdzony przez właściwego kierownika jednostki organizacyjnej służb podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, stwierdzający odbycie wymaganej praktyki pływania na określonym stanowisku i wymieniający rodzaje statków oraz wody śródlądowe, na których praktyka pływania została odbyta – w przypadku patentów młodszego sternotorzysty i sternotorzysty żeglugi śródlądowej
- w przypadku gdy zgodnie z art. 35b ust. 4–13 i art. 35c ust. 2 i 3 określono wymóg odbycia praktyki pływania;
- 3) wyciąg pływania będący wyciągiem z dokumentu potwierdzającego praktykę pływania na wodach morskich potwierdzony przez właściwy organ lub kopię innego dokumentu stwierdzającego posiadanie morskich kwalifikacji zawodowych – w przypadku gdy zgodnie z art. 35b ust. 4–13 i art. 35c ust. 2 i 3 określono wymóg odbycia takiej praktyki pływania lub posiadania takiego dokumentu;
- 4) zaświadczenie właściwej komisji egzaminacyjnej o złożeniu z wynikiem pozytywnym egzaminu z zakresu wymaganej wiedzy i umiejętności wymaganych do uzyskania dokumentu kwalifikacyjnego, o którego wydanie wnioskodawca się ubiega – w przypadku gdy zgodnie z art. 35b ust. 4–13 i art. 35c ust. 2 i 3 określono konieczność przeprowadzenia egzaminu dla tego rodzaju dokumentu;
- 5) kopię umowy o praktyki zawartej przez wnioskodawcę z armatorem albo zaświadczenie wydane przez uczelnię lub szkołę ponadpodstawową prowadzące kształcenie w zakresie żeglugi śródlądowej potwierdzające, że wnioskodawca w ramach zajęć prowadzonych przez tę uczelnię lub szkołę ponadpodstawową będzie odbywał praktykę na statkach żeglugi

- śródlądowej – w przypadku unijnego świadectwa kwalifikacji praktykanta żeglugi śródlądowej;
- 6) kopię dokumentu potwierdzającego ukończenie zatwierdzonego programu szkolenia – w przypadku gdy wnioskodawca ukończył taki program szkolenia;
 - 7) kopię świadectwa zdrowia, o którym mowa w art. 36b ust. 2;
 - 8) kopie dokumentów potwierdzających posiadanie odpowiedniego wykształcenia – w przypadkach przewidzianych w art. 35b ust. 4–13 i art. 35c ust. 2 i 3;
 - 9) dokument będący połączeniem unijnych świadectw kwalifikacji i żeglarskiej książeczki pracy, a w przypadku osób, które nie posiadają takiego dokumentu, wnioski o wydanie dokumentu będącego połączeniem unijnych świadectw kwalifikacji i żeglarskiej książeczki pracy, o którym mowa w art. 38 ust. 1 – w przypadku dokumentów, o których mowa w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 3–5, z wyjątkiem unijnego świadectwa kwalifikacji kapitana żeglugi śródlądowej;
 - 10) kopię dokumentu potwierdzającego odbycie podstawowego przeszkolenia w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy na statkach – w przypadku unijnego świadectwa kwalifikacji młodszego marynarza żeglugi śródlądowej;
 - 11) kopię dokumentu, o którym mowa w art. 37a ust. 3, potwierdzającego posiadanie uprawnień do uprawiania turystyki wodnej na jachtach motorowych – w przypadku patentu żeglarskiego młodszego sternotorzysty żeglugi śródlądowej;
 - 12) kopię dokumentu potwierdzającego posiadanie stopnia chorążego Marynarki Wojennej albo Straży Granicznej w dziale pokładowym – w przypadku patentu żeglarskiego sternotorzysty żeglugi śródlądowej;
 - 13) kopię dokumentu potwierdzającego posiadanie:
 - a) stopnia oficera służby mechanicznej Marynarki Wojennej albo
 - b) stopnia oficera Straży Granicznej o specjalności mechanika, albo
 - c) dyplomu oficera mechanika w żegludze morskiej– w przypadku patentu mechanika statkowego żeglugi śródlądowej;
 - 14) kopię dokumentu potwierdzającego posiadanie:

a) co najmniej stopnia marynarza albo podoficera rezerwy Marynarki Wojennej albo Straży Granicznej o specjalności motorzysty okrętowego albo

b) świadectwa motorzysty wachtowego w żegludze morskiej – w przypadku świadectwa motorzysty żeglugi śródlądowej.

4. Dokumenty, o których mowa w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 3–5, z wyjątkiem unijnego świadectwa kwalifikacji kapitana żeglugi śródlądowej, wydaje się przez dokonanie stosownego wpisu w dokumencie będącym połączeniem unijnych świadectw kwalifikacji i żeglarskiej książeczki pracy.

5. Dokumenty, o których mowa w art. 35 ust. 2, wydaje się na okres ważności świadectwa zdrowia, o którym mowa w art. 36b ust. 2, przy czym unijne świadectwo kwalifikacji:

- 1) kapitana żeglugi śródlądowej – na okres nie dłuższy niż 13 lat;
- 2) do wykonywania szczególnych operacji – na okres nie dłuższy niż 5 lat.

6. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej przedłuża ważność dokumentów, o których mowa w art. 35 ust. 2, których ważność wygasła lub wkrótce wygaśnie, na wniosek posiadacza dokumentu.

7. Przedłużenie, o którym mowa w ust. 6, następuje odpowiednio przez wydanie nowego dokumentu albo dokonanie stosownego wpisu w dokumencie będącym połączeniem unijnych świadectw kwalifikacji i żeglarskiej książeczki pracy.

8. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej odmawia, w drodze decyzji:

- 1) wydania dokumentu, o którym mowa w art. 35 ust. 2, w przypadku gdy nie zostały spełnione warunki dla wydania takiego dokumentu określone w art. 35b ust. 2–13 i art. 35c ust. 2 i 3 lub gdy wnioskodawca już posiada wnioskowany dokument;
- 2) przedłużenia ważności dokumentu w przypadku, o którym mowa w ust. 6, gdy nie zostały spełnione warunki dla przedłużenia ważności takiego dokumentu określone w art. 36a.

9. Przepisów ust. 1–8 dotyczących kwalifikacji załóg nie stosuje się do załogi statku przeznaczonego lub używanego wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji.

Art. 35e. 1. Osoba, która:

- 1) uprawia żeglugę na znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wodach morskich stanowiących śródlądowe drogi wodne państw członkowskich, które są określone w przepisach wydanych na podstawie art. 29 ust. 3, lub
 - 2) uprawia żeglugę z pomocą radaru, lub
 - 3) prowadzi statek napędzany skroplonym gazem ziemnym, lub
 - 4) prowadzi duży konwój, przez który rozumie się zestaw pchany, którego iloczyn całkowitej długości i całkowitej szerokości jednostki pchanej, wynosi co najmniej 7000 m²
- oprócz posiadania unijnego świadectwa kwalifikacji kapitana żeglugi śródlądowej dodatkowo ma posiadać szczególne zezwolenie dla kapitana, odpowiednie dla rodzaju żeglugi.

2. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej sporządza wykaz wód morskich znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowiących śródlądowe drogi wodne państw członkowskich, które są określone w przepisach wydanych na podstawie art. 29 ust. 3, i przekazuje go oraz każdą jego zmianę Komisji Europejskiej.

3. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej publikuje wykaz, o którym mowa w ust. 2, na stronie internetowej urzędu zapewniającego jego obsługę.

4. Szczególne zezwolenie dla kapitana, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 4, wydaje dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej na wniosek osoby ubiegającej się o wydanie tego dokumentu.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera:

- 1) imię (imiona) i nazwisko wnioskodawcy;
- 2) datę i miejsce urodzenia wnioskodawcy;
- 3) adres zamieszkania wnioskodawcy;
- 4) numer identyfikacyjny członka załogi – jeżeli został nadany;
- 5) przedmiot wniosku.

6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 4, dołącza się:

- 1) unijne świadectwo kwalifikacji kapitana żeglugi śródlądowej – jeżeli wnioskodawca jednocześnie nie występuje o wydanie unijnego świadectwa kwalifikacji kapitana żeglugi śródlądowej;

- 2) wyciąg pływania będący odpowiednio wyciągiem z zatwierdzonych wpisów w żeglarskiej książeczce pracy lub w dokumencie będącym połączeniem unijnych świadectw kwalifikacji i żeglarskiej książeczki pracy, potwierdzony przez dyrektora urzędu żeglugi śródlądowej, stwierdzający odbycie wymaganej praktyki pływania na określonym stanowisku i wymieniający rodzaje statków oraz śródlądowe drogi wodne, na których została odbyta praktyka pływania – w przypadku szczególnego zezwolenia dla kapitana na prowadzenie dużego konwoju;
- 3) zaświadczenie właściwej komisji egzaminacyjnej o złożeniu z wynikiem pozytywnym egzaminu z zakresu wymaganych na tym stanowisku wiedzy i umiejętności – w przypadku szczególnego zezwolenia dla kapitana na uprawianie żeglugi na wodach morskich lub na uprawianie żeglugi z pomocą radaru.

7. Szczególne zezwolenie dla kapitana, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 4, wydaje się przez wydanie unijnego świadectwa kwalifikacji kapitana żeglugi śródlądowej zawierającego informacje o posiadaniu szczególnego zezwolenia dla kapitana, o którym mowa w ust. 1.

8. Szczególne zezwolenie dla kapitana, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 4, wydaje się na czas oznaczony, który jest równy okresowi ważności unijnego świadectwa kwalifikacji kapitana żeglugi śródlądowej.

9. Szczególne zezwolenie dla kapitana, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, wydaje się jako unijne świadectwo kwalifikacji eksperta w dziedzinie skroplonego gazu ziemnego, na warunkach określonych w art. 35b ust. 10 i w trybie określonym w art. 35d.

10. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej odmawia, w drodze decyzji, wydania szczególnego zezwolenia dla kapitana, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy nie zostały spełnione warunki do jego wydania określone w art. 36 ust. 3.

11. Przepisy ust. 5–10 stosuje się odpowiednio do przedłużenia ważności szczególnego zezwolenia dla kapitana.”;

- 13) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. 1. Dokument, o którym mowa w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 3–5, może uzyskać osoba, która:

- 1) ukończyła 18 lat, z tym że w przypadku unijnego świadectwa:
 - a) praktykanta – ukończyła 15 lat,
 - b) młodszego marynarza – ukończyła 16 lat,
 - c) marynarza – ukończyła 17 lat;
- 2) wykazuje się stanem zdrowia odpowiednim do zakresu pracy na statkach żeglugi śródlądowej potwierdzonym świadectwem zdrowia, o którym mowa w art. 36b ust. 2;
- 3) odbyła wymaganą praktykę pływania na statkach w charakterze członka załogi – w przypadkach i w wymiarze określonych w art. 35b ust. 4–13 i art. 35c ust. 2 i 3;
- 4) ukończyła zatwierdzony program szkolenia – w przypadkach określonych w art. 35b ust. 4–7;
- 5) zdała z wynikiem pozytywnym egzamin z zakresu wymaganej na tym stanowisku wiedzy i umiejętności – w przypadkach określonych w art. 35b ust. 4–13 i art. 35c ust. 2 i 3.

2. Unijne świadectwo kwalifikacji do wykonywania szczególnych operacji, o którym mowa w art. 35 ust. 2 pkt 2, może uzyskać osoba, która:

- 1) ukończyła 18 lat;
- 2) wykazuje się stanem zdrowia odpowiednim do zakresu pracy na statkach żeglugi śródlądowej potwierdzonym świadectwem zdrowia, o którym mowa w art. 36b ust. 2;
- 3) zdała z wynikiem pozytywnym egzamin z zakresu wymaganej na tym stanowisku wiedzy i umiejętności.

3. Szczególne zezwolenie dla kapitana, o którym mowa w art. 35e ust. 1, może uzyskać osoba, która:

- 1) posiada unijne świadectwo kwalifikacji kapitana żeglugi śródlądowej lub świadectwo kapitana uznane na podstawie art. 35 ust. 3, a w przypadku osoby, która jednocześnie występuje o ten dokument i o unijne świadectwo kwalifikacji kapitana żeglugi śródlądowej, spełnia również wymagania niezbędne do uzyskania unijnego świadectwa kwalifikacji kapitana żeglugi śródlądowej;
- 2) odbyła wymaganą praktykę pływania na statkach w charakterze członka załogi – w przypadku i w wymiarze określonym w art. 35b ust. 8 pkt 2;

- 3) zdała z wynikiem pozytywnym egzamin z zakresu wymaganej na tym stanowisku wiedzy i umiejętności – w przypadkach określonych w art. 35b ust. 8 pkt 1.”;
- 14) po art. 36 dodaje się art. 36a–36l w brzmieniu:
- „Art. 36a. 1. Ważność dokumentów, o których mowa w art. 35 ust. 2 pkt 1, 3–5, przedłuża się osobie, która wykazuje się stanem zdrowia odpowiednim do zakresu pracy na statkach żeglugi śródlądowej potwierdzonym świadectwem zdrowia, o którym mowa w art. 36b ust. 2.
2. Przedłużając ważność unijnego świadectwa kwalifikacji kapitana żeglugi śródlądowej uwzględnia się szczególne zezwolenie dla kapitana, o którym mowa w art. 35e ust. 1 pkt 1, 2 i 4, w przypadku gdy takie szczególne zezwolenie dla kapitana było zawarte w dokumencie, którego ważność podlega przedłużeniu.
3. Warunkiem przedłużenia ważności unijnego świadectwa kwalifikacji eksperta w dziedzinie żeglugi pasażerskiej jest wykazywanie się przez osobę stanem zdrowia odpowiednim do zakresu pracy na statkach żeglugi śródlądowej potwierdzonym świadectwem zdrowia, o którym mowa w art. 36b ust. 2, oraz zdanie ponownie z wynikiem pozytywnym egzaminu z zakresu wymaganych na tym stanowisku wiedzy i umiejętności lub ukończenie zatwierdzonego programu szkolenia w zakresie unijnego świadectwa kwalifikacji eksperta w dziedzinie żeglugi pasażerskiej.
4. Warunkiem przedłużenia ważności unijnego świadectwa kwalifikacji eksperta w dziedzinie skroplonego gazu ziemnego jest wykazywanie się stanem zdrowia odpowiednim do zakresu pracy na statkach żeglugi śródlądowej potwierdzonym świadectwem zdrowia, o którym mowa w art. 36b ust. 2, a także zdanie ponownie z wynikiem pozytywnym egzaminu z zakresu wymaganych na tym stanowisku wiedzy i umiejętności albo odbycie wymaganej praktyki pływania na statkach napędzanych LNG w wymiarze wynoszącym:
- 1) przynajmniej 180 dni w ciągu poprzednich pięciu lat od dnia złożenia wniosku o przedłużenie lub
 - 2) przynajmniej 90 dni w ciągu poprzedniego roku od dnia złożenia wniosku o przedłużenie.

Art. 36b. 1. Członek załogi statku ma wykazywać się stanem zdrowia odpowiednim do zakresu pracy na statkach żeglugi śródlądowej, potwierdzonym świadectwem zdrowia.

2. Świadectwo zdrowia uznające badaną osobę za zdolną lub niezdolną do pracy na statkach żeglugi śródlądowej wydaje, w postaci papierowej, lekarz posiadający prawo wykonywania zawodu oraz uprawnienia do przeprowadzania badań profilaktycznych pracowników, o których mowa w art. 229 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 1510, 1700 i 2140 oraz z 2023 r. poz. 240), zwanej dalej „Kodeksem pracy”, po dokonaniu oceny stanu zdrowia na podstawie skierowania wydanego przez armatora statku albo na wniosek osoby ubiegającej się o świadectwo zdrowia. Świadectwo zdrowia zawiera informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 1–3, oraz stwierdzenie o zdolności lub niezdolności badanej osoby do pracy na statkach żeglugi śródlądowej.

3. Skierowanie i wniosek, o których mowa w ust. 2, zawierają:

- 1) imię i nazwisko osoby kierowanej na badania;
- 2) datę i miejsce urodzenia osoby kierowanej na badania;
- 3) numer PESEL osoby kierowanej na badania, a w przypadku osoby, której nie nadano numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 4) oznaczenie armatora – w przypadku skierowania wydawanego przez armatora;
- 5) określenie stanowisk na statkach, które ma zajmować osoba kierowana na badania wraz ze wskazaniem, że dane stanowiska należą do grupy stanowisk w służbie pokładowej lub mechanicznej oraz informacją, czy dane stanowiska uprawniają do kierowania statkiem.

4. Stan zdrowia odpowiedni do zakresu pracy na statkach żeglugi śródlądowej, obejmujący sprawność fizyczną i psychiczną, oznacza niewystępowanie jakiegokolwiek choroby lub niepełnosprawności, która powodowałaby, że osoba pełniąca służbę na statku żeglugi jest niezdolna do:

- 1) wykonywania czynności niezbędnych do eksploatacji statku,
- 2) pełnienia powierzonych obowiązków lub
- 3) właściwego postrzegania otoczenia.

5. Do dokonania oceny stanu zdrowia oraz uznania osoby za zdolną do pracy na statkach żeglugi śródlądowej stosuje się standardy dotyczące stanu zdrowia określone w załączniku IV do przepisów wydanych na podstawie art. 23 ust. 6 dyrektywy 2017/2397.

6. Lekarz dokonuje oceny stanu zdrowia po sprawdzeniu dokumentu tożsamości osoby badanej.

7. W przypadku gdy członek załogi statku nie spełnia standardów dotyczących stanu zdrowia odpowiedniego do zakresu pracy na statkach żeglugi śródlądowej lekarz może wprowadzić środki łagodzące lub nałożyć ograniczenia, które zapewnią równoważny poziom bezpieczeństwa żeglugi, określone w załączniku IV do przepisów wydanych na podstawie art. 23 ust. 6 dyrektywy 2017/2397. Informację o wprowadzonych środkach łagodzących lub nałożonych ograniczeniach umieszcza się w świadectwie zdrowia i dokumencie kwalifikacyjnym.

8. Świadectwo zdrowia niezbędne do wydania pierwszego unijnego świadectwa kwalifikacji oraz wydania lub przedłużenia ważności unijnego świadectwa kwalifikacji kapitana żeglugi śródlądowej wydaje się nie wcześniej niż na 3 miesiące przed dniem złożenia wniosku o wydanie lub przedłużenie ważności dokumentu kwalifikacyjnego.

9. Świadectwo zdrowia w przypadku osób, które ukończyły:

- 1) 60. rok życia – wydaje się na okres nie dłuższy niż 5 lat;
- 2) 70. rok życia – wydaje się na okres nie dłuższy niż 2 lata.

10. Jeżeli na skutek wystąpienia okoliczności, w wyniku których zachodzi podejrzenie, że członek załogi statku nie spełnia wymagań dotyczących stanu zdrowia odpowiedniego do zakresu pracy na statkach żeglugi śródlądowej:

- 1) armator lub kierownik statku, na którym członek załogi statku jest zatrudniony, lub
- 2) dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej, w drodze decyzji,
– kieruje członka załogi na badania doraźne.

11. Za okoliczności, o których mowa w ust. 10, uznaje się w szczególności spowodowanie wypadku żeglugowego, udział w wypadku żeglugowym, w którym doszło do narażenia na bezpośrednie niebezpieczeństwo powstania uszczerbku na zdrowiu, a także stwierdzenie, że członek załogi statku

wykonywał swoje obowiązki w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu.

12. Badania doraźne przeprowadza się w celu określenia zdolności lub niezdolności do pracy na statkach żeglugi śródlądowej w związku z podejrzeniem wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 10.

13. Po przeprowadzeniu badań doraźnych lekarz wydaje świadectwo zdrowia potwierdzające zdolność lub niezdolność do pracy na statkach żeglugi śródlądowej.

14. Osoba badana lub armator, którzy nie godzą się z treścią wydanego świadectwa zdrowia, mogą wystąpić w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania, za pośrednictwem lekarza, który wydał to świadectwo, z wnioskiem o przeprowadzenie ponownego badania lekarskiego w wojewódzkim ośrodku medycyny pracy.

15. Lekarz, który przeprowadzał badanie, przesyła wniosek o przeprowadzenie ponownego badania lekarskiego, wraz z dokumentacją lekarską, do właściwego ośrodka medycyny pracy w terminie 7 dni od dnia otrzymania tego wniosku.

16. Ponowne badanie lekarskie przeprowadza się w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o przeprowadzenie ponownego badania lekarskiego przez właściwy wojewódzki ośrodek medycyny pracy.

17. Badania, o których mowa w ust. 2 i 10, są przeprowadzane na koszt armatora, z tym że w przypadku badań przeprowadzanych na wniosek osoby ubiegającej się o świadectwo zdrowia, przeprowadza się je na koszt wnioskodawcy.

18. Ocena stanu zdrowia oraz badanie doraźne, o których mowa odpowiednio w ust. 2 i 10, nie stanowią badań lekarskich w rozumieniu art. 229 Kodeksu pracy.

19. Osoba, której wydano świadectwo zdrowia, jest obowiązana do:

- 1) niezwłocznego przedstawienia świadectwa zdrowia armatorowi;
- 2) przechowywania i przedkładania świadectwa zdrowia do wglądu organom właściwym do sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem przepisów dotyczących warunków zdrowotnych wymaganych od osób wykonujących pracę na statkach żeglugi śródlądowej.

20. Uznaje się świadectwa zdrowia wydane zgodnie z dyrektywą 2017/2397 w innych państwach członkowskich.

21. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej może określić, w drodze rozporządzenia, wzór świadectwa zdrowia, kierując się potrzebą zapewnienia ujednolicenia wzoru tych świadectw z wzorami stosowanymi w pozostałych państwach członkowskich.

Art. 36c. 1. Egzaminy z zakresu wymaganej wiedzy i umiejętności są przeprowadzane przez:

- 1) centralną komisję egzaminacyjną działającą przy Dyrektora Urzędu Żeglugi Śródlądowej w Szczecinie – w celu uzyskania przez egzaminowanych unijnego świadectwa kwalifikacji kapitana żeglugi śródlądowej lub dokumentów kwalifikacyjnych, o których mowa w art. 35 ust. 2 pkt 2 i 4, oraz szczególnego zezwolenia dla kapitana, o którym mowa w art. 35e ust. 1;
- 2) terenowe komisje egzaminacyjne działające przy dyrektorach urzędów żeglugi śródlądowej – w celu uzyskania przez egzaminowanych dokumentów kwalifikacyjnych, o których mowa w art. 35 ust. 2 pkt 1, 3 i 5, z wyjątkiem unijnego świadectwa kwalifikacji kapitana żeglugi śródlądowej;
- 3) jednostkę edukacyjną – w przypadku egzaminów organizowanych w ramach szkolenia prowadzonego na podstawie uznanego programu szkolenia.

2. Przewodniczącego centralnej komisji egzaminacyjnej, przewodniczących terenowych komisji egzaminacyjnych i zastępców przewodniczącego centralnej komisji egzaminacyjnej powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej.

3. W skład komisji egzaminacyjnej, oprócz osób wymienionych w ust. 2, wchodzi także egzaminatorzy oraz sekretarz, z tym że w skład centralnej komisji egzaminacyjnej wchodzi ponadto:

- 1) przedstawiciel Dyrektora Urzędu Żeglugi Śródlądowej w Szczecinie;
- 2) przedstawiciel dyrektora urzędu morskiego – w przypadku egzaminów na szczególne zezwolenie dla kapitana do uprawiania żeglugi na wodach morskich, o którym mowa w art. 35e ust. 1 pkt 1;

3) osoba posiadająca uprawnienia pilotowe, o których mowa w art. 50 ust. 4, dla danej drogi wodnej lub jej odcinka oraz doświadczenie w zakresie pilotażu na tej drodze wodnej, której uprawnienie dotyczy – w przypadku egzaminu na uprawnienia pilotowe.

4. Egzaminatorów i sekretarza komisji egzaminacyjnej powołują przewodniczący właściwych komisji egzaminacyjnych. Egzaminatorów powołuje się spośród osób umieszczonych na liście egzaminatorów ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej, o której mowa w art. 36d ust. 1.

5. W skład komisji egzaminacyjnej może wchodzić przedstawiciel ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej.

6. Za udział w jednym posiedzeniu komisji egzaminacyjnej przewodniczącemu, zastępcy przewodniczącego, członkom i sekretarzowi komisji przysługuje wynagrodzenie w wysokości nie niższej niż 100 zł i nie wyższej niż 500 zł. Egzaminatorowi przysługuje dodatkowo wynagrodzenie w wysokości nie niższej niż 20 zł i nie wyższej niż 100 zł za przeegzaminowanie jednej osoby z jednego przedmiotu.

7. Przewodniczącemu komisji egzaminacyjnej, zastępcy przewodniczącego komisji egzaminacyjnej, egzaminatorom, sekretarzowi i członkom komisji egzaminacyjnej, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 5, przysługuje zwrot kosztów podróży i noclegów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu udziału w egzaminach na zasadach określonych w przepisach dotyczących należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

8. Wydatki związane z działalnością komisji egzaminacyjnych są pokrywane z budżetu urzędów żeglugi śródlądowej.

9. Do wydatków, o których mowa w ust. 8, zalicza się także wydatki poniesione na organizację egzaminów, w tym:

- 1) najem pomieszczeń, w których odbywają się egzaminy;
- 2) zapewnienie statków i innego wyposażenia niezbędnego do organizacji egzaminów;
- 3) zapewnienie noclegów przewodniczącemu komisji, zastępcom przewodniczącego komisji, egzaminatorom, sekretarzowi komisji i

członkom komisji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz 5, w przypadku egzaminów, których organizacja wymaga takiego noclegu.

10. Egzaminy przeprowadzają komisje egzaminacyjne na podstawie zakresu wymagań egzaminacyjnych określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 1, zgodnie ze szczegółowym trybem przeprowadzania egzaminu i sposobem działania komisji egzaminacyjnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 1.

11. Egzaminy przeprowadza się w miarę napływu wniosków, nie rzadziej jednak niż dwa razy w ciągu roku. Komisja egzaminacyjna może przeprowadzać egzaminy na sesjach wyjazdowych.

12. Egzamin z zakresu wymaganej wiedzy i umiejętności składa się z części teoretycznej przeprowadzanej w formie pisemnej lub ustnej lub z części praktycznej.

13. Ustala się następującą skalę ocen z egzaminu teoretycznego i praktycznego – ocena pozytywna albo ocena negatywna.

14. Uzyskanie oceny negatywnej z któregośkolwiek z przedmiotów jest jednoznaczne z uzyskaniem negatywnej oceny z egzaminu teoretycznego i wyklucza dopuszczenie do egzaminu z umiejętności praktycznych.

15. Z przebiegu egzaminu z części teoretycznej i praktycznej sporządza się protokoły. Ostateczna ocena z egzaminu jest wpisywana do protokołu końcowego.

16. Przepisów ust. 2–15 nie stosuje się w przypadku egzaminów organizowanych przez jednostkę edukacyjną w ramach zatwierdzonego programu szkolenia.

Art. 36d. 1. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej prowadzi listę egzaminatorów z podziałem według egzaminów przeprowadzanych w celu uzyskania poszczególnych dokumentów kwalifikacyjnych, o których mowa w art. 35 ust. 2, oraz szczególnego zezwolenia dla kapitana, o którym mowa w art. 35e ust. 1.

2. Lista egzaminatorów jest jawna i zawiera:

- 1) imię i nazwisko egzaminatora;
- 2) zakres uprawnień egzaminacyjnych.

3. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej publikuje listę egzaminatorów na stronie internetowej urzędu zapewniającego jego obsługę.

4. Na listę egzaminatorów może być wpisana osoba, która:

- 1) posiada wiedzę i doświadczenie pozwalające na ocenę wiedzy i umiejętności określonych w wymaganiach egzaminacyjnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 1 dla poszczególnych dokumentów kwalifikacyjnych;
- 2) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za:
 - a) przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej,
 - b) przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów,
 - c) prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu, lub
 - d) przestępstwo umyślne przeciwko życiu i zdrowiu.

5. Osoba, która ubiega się o wpis na listę egzaminatorów, składa wniosek do ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej za pośrednictwem dyrektora urzędu żeglugi śródlądowej.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, zawiera:

- 1) imię (imiona) i nazwisko wnioskodawcy;
- 2) adres zamieszkania wnioskodawcy;
- 3) informacje o posiadanej wiedzy i doświadczeniu, o której mowa w ust. 4 pkt 1, w tym informacje o posiadanych dokumentach kwalifikacyjnych w zakresie żeglugi śródlądowej lub morskiej oraz o posiadanym wykształceniu;
- 4) przedmiot wniosku, w tym wskazanie dokumentów kwalifikacyjnych, których ma dotyczyć wpis.

7. Do wniosku, o którym mowa w ust. 5, załącza się:

- 1) kopie dokumentów potwierdzających spełnienie przez wnioskodawcę wymagań, o których mowa w ust. 4 pkt 1;
- 2) oświadczenie wnioskodawcy, że nie został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za czyny, o których mowa w ust. 4 pkt 2.

8. Oświadczenie wnioskodawcy, o którym mowa w ust. 7 pkt 2, zawiera imię i nazwisko wnioskodawcy oraz jego podpis. Oświadczenie wnioskodawcy

składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy(-ma) odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

9. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej w terminie 60 dni od dnia wpłynięcia kompletnego wniosku sporządza opinię w zakresie spełniania przez wnioskodawcę wymagań, o których mowa w ust. 4 pkt 1, i przekazuje ją do ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 5, i dokumentami, o których mowa w ust. 7.

10. Opinia, o której mowa w ust. 9, zawiera informacje dotyczące wnioskodawcy, w tym informacje, o których mowa w ust. 6 pkt 1 i 2.

11. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej wpisuje wnioskodawcę na listę egzaminatorów po dokonaniu oceny spełniania przez wnioskodawcę wymagań, o których mowa w ust. 4, na podstawie dokumentów, o których mowa w ust. 9.

12. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej odmawia, w drodze decyzji, wpisania wnioskodawcy na listę egzaminatorów, jeżeli wnioskodawca nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 4.

13. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej skreśla egzaminatora z listy egzaminatorów:

- 1) na wniosek egzaminatora;
- 2) w przypadku śmierci egzaminatora;
- 3) w drodze decyzji, w przypadku gdy egzaminator:
 - a) przestał spełniać wymagania, o których mowa w ust. 4,
 - b) dopuścił się rażącego naruszenia obowiązków egzaminatora.

14. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej przechowuje dane osobowe egzaminatorów przez okres 5 lat od dnia skreślenia egzaminatora z listy egzaminatorów.

Art. 36e. 1. Osoba ubiegająca się o przystąpienie do egzaminu, zwana dalej „kandydatem”, składa do właściwej komisji egzaminacyjnej wniosek o przystąpienie do egzaminu wraz z potwierdzonymi kopiami dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań do uzyskania dokumentu, którego ma

dotyczyć egzamin. Nie później niż na 7 dni przed dniem egzaminu kandydat przedstawia dowód uiszczenia opłaty za egzamin.

2. Wniosek zawiera:

- 1) imię (imiona) i nazwisko kandydata;
- 2) adres zamieszkania kandydata;
- 3) przedmiot wniosku, w tym wskazanie rodzaju dokumentu, którego ma dotyczyć egzamin.

3. Przed przystąpieniem do egzaminu komisja egzaminacyjna sprawdza, czy kandydat spełnia wymagania konieczne do uzyskania dokumentu, którego ma dotyczyć egzamin.

4. W przypadku niespełnienia wymagań koniecznych do uzyskania dokumentu, którego ma dotyczyć egzamin, komisja egzaminacyjna wzywa kandydata do uzupełnienia braków w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania, a w przypadku bezskutecznego upływu terminu zwraca przedłożone dokumenty.

5. Jeżeli wymagania egzaminacyjne konieczne do uzyskania dokumentu kwalifikacyjnego lub szczególnego zezwolenia dla kapitana przewidują egzamin praktyczny, taki egzamin przeprowadza się na statku, którego rodzaj i wyposażenie pozwoli na sprawdzenie wiedzy i umiejętności wymaganych dla dokumentu kwalifikacyjnego lub szczególnego zezwolenia dla kapitana, którego ma dotyczyć egzamin, z tym że w przypadku egzaminu na:

- 1) unijne świadectwo kwalifikacji kapitana żeglugi śródlądowej lub szczególne zezwolenie dla kapitana, o którym mowa w art. 35e ust. 1 pkt 2 – egzamin może zostać przeprowadzony również na symulatorze, który uzyskał zatwierdzenie, o którym mowa w art. 36k, do tego rodzaju egzaminu;
- 2) unijne świadectwo kwalifikacji do wykonywania szczególnych operacji – egzamin może zostać przeprowadzony również na odpowiedniej instalacji nabrzeżnej.

6. Do egzaminu nie może przystąpić kandydat:

- 1) niespełniający wymagań koniecznych do uzyskania dokumentu, którego ma dotyczyć egzamin;

- 2) w stosunku, do którego wydano decyzję, o której mowa w art. 36g ust. 1, 2, 5 i 7 – w okresie i w zakresie obowiązywania tej decyzji;
- 3) nieposiadający dokumentu tożsamości;
- 4) co do którego na podstawie badania, o którym mowa w ust. 7, ustalono że znajduje się w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu lub który odmówił poddania się takiemu badaniu, lub nie można było przeprowadzić takiego badania na miejscu;
- 5) który nie przedstawił dowodu uiszczenia opłaty za egzamin.

7. W przypadku podejrzenia, że kandydat znajduje się w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu przewodniczący komisji wzywa uprawniony organ powołany do ochrony porządku publicznego do przeprowadzenia badania osoby egzaminowanej w celu ustalenia zawartości w organizmie alkoholu lub ustalenia w organizmie obecności środka działającego podobnie do alkoholu.

8. Badanie, o którym mowa w ust. 7, przeprowadza się, w miarę możliwości, na miejscu.

9. Badanie w celu ustalenia zawartości w organizmie alkoholu przeprowadza się przy użyciu urządzeń elektronicznych dokonujących pomiaru stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu.

10. Przepisu ust. 9 nie stosuje się, jeżeli stan osoby podlegającej badaniu uniemożliwia jego przeprowadzenie urządzeniem elektronicznym lub osoba ta odmawia poddania się takiemu badaniu. W takim przypadku ustalenie zawartości w organizmie alkoholu następuje na podstawie badania krwi.

11. Warunki oraz sposób przeprowadzania badań w celu ustalenia zawartości w organizmie alkoholu, sposób ich dokumentowania oraz weryfikacji określają przepisy wydane na podstawie art. 47 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2023 r. poz. 165 i 240).

12. Badanie w celu ustalenia w organizmie obecności środka działającego podobnie do alkoholu przeprowadza się przy użyciu metod niewymagających badania laboratoryjnego.

13. Przepisu ust. 12 nie stosuje się, jeżeli stan osoby podlegającej badaniu uniemożliwia jego przeprowadzenie metodą niewymagającą badania

laboratoryjnego albo osoba ta odmawia poddania się takiemu badaniu. W takim przypadku ustalenie w organizmie obecności środka działającego podobnie do alkoholu następuje na podstawie badania krwi lub moczu.

14. Dopuszcza się badanie krwi lub moczu jako następstwo badania przeprowadzonego metodą, o której mowa w ust. 12, albo jeżeli nie ma możliwości wykorzystania tej metody.

15. Wykaz środków działających podobnie do alkoholu oraz warunki i sposób przeprowadzania badań na ich obecność określają przepisy wydane na podstawie art. 129j ust. 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 988, z późn. zm.³⁾).

16. Badanie w celu ustalenia zawartości w organizmie alkoholu lub obecności w organizmie środka działającego podobnie do alkoholu nie może naruszać godności, intymności oraz innych dóbr osobistych osoby badanej.

17. O wyniku badania, o którym mowa w ust. 7, uprawniony organ powołany do ochrony porządku publicznego niezwłocznie informuje przewodniczącą komisji.

18. Na okoliczność nieprzystąpienia osoby do egzaminu z powodu, o którym mowa w ust. 6 pkt 4, przewodniczący komisji sporządza notatkę, którą załącza się do akt sprawy.

19. Notatkę, o której mowa w ust. 18, sporządzoną na okoliczność, o której mowa w ust. 6 pkt 4, sporządza się wyłącznie na potrzeby komisji egzaminacyjnej i przechowuje przez okres 5 lat od dnia jej sporządzenia w urzędzie żeglugi śródlądowej, przy którym działa komisja egzaminacyjna. Notatka ta nie może być udostępniana innym osobom lub podmiotom, jeżeli uprawnienie takie nie wynika z odrębnych przepisów.

20. Osoba, która nie przystąpiła do egzaminu w związku z koniecznością przeprowadzenia badania, o którym mowa w ust. 7, a którego wynik nie wykazał zawartości w organizmie alkoholu lub obecności w organizmie środka działającego podobnie do alkoholu, może przystąpić do egzaminu w innym terminie, bez konieczności ponownego uiszczenia opłaty za egzamin.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1002, 1768, 1783, 2589, 2600 i 2642.

21. Opłata za egzamin uiszczona przez osobę, która odmówiła poddania się badaniu, o którym mowa w ust. 7, albo u której takie badanie potwierdziło zawartość w organizmie alkoholu lub obecność w organizmie środka działającego podobnie do alkoholu, nie podlega zwrotowi.

22. Egzaminator podlega wyłączeniu od przeprowadzenia egzaminu w przypadkach, o których mowa w art. 24 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 i 2185), lub w przypadku gdy z innych przyczyn występuje konflikt interesu.

23. Komisja egzaminacyjna wydaje zaświadczenie o złożeniu z wynikiem pozytywnym egzaminu z zakresu wymaganej wiedzy i umiejętności, wskazując w nim nazwę dokumentu, którego dotyczył egzamin.

24. Komisja egzaminacyjna na wniosek osoby, która zdała egzamin praktyczny, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, przeprowadzony na symulatorze, wydaje świadectwo potwierdzające zdanie egzaminu praktycznego.

25. Uznaje się świadectwo potwierdzające zdanie egzaminu praktycznego, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, przeprowadzonego na symulatorze, wydane przez właściwy organ innego państwa członkowskiego.

Art. 36f. 1. Osoba posiadająca dokument kwalifikacyjny, o którym mowa w art. 35 ust. 2, lub szczególne zezwolenie dla kapitana, o którym mowa w art. 35e ust. 1, jest obowiązana zawiadomić dyrektora urzędu żeglugi śródlądowej, który wydał ten dokument, o:

- 1) utracie dokumentu lub jego zniszczeniu w stopniu powodującym jego nieczytelność,
- 2) zmianie stanu faktycznego wymagającego zmiany danych w nim zawartych – w terminie 30 dni od dnia zaistnienia tego zdarzenia.

2. Na wniosek osoby uprawnionej w przypadkach, o których mowa w ust. 1, dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej odpowiednio:

- 1) wydaje nowy dokument pod warunkiem:
 - a) złożenia oświadczenia o utracie dokumentu albo
 - b) zwrotu zniszczonego dokumentu;
- 2) dokonuje zmian w dokumencie, a gdy nie jest to możliwe wydaje nowy dokument pod warunkiem zwrotu dokumentu wymagającego zmiany danych.

3. Oświadczenie wnioskodawcy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy(-ma) odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 36g. 1. W przypadku zaistnienia przesłanki wskazującej, że osoba posiadająca dokument kwalifikacyjny, o którym mowa w art. 35 ust. 2, lub szczególne zezwolenie dla kapitana, o którym mowa w art. 35e ust. 1, nie spełnia już wymogów określonych odpowiednio w art. 36 ust. 1–3, dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej cofa, w drodze decyzji, ten dokument lub zezwolenie.

2. Ze względów bezpieczeństwa lub w celu zapewnienia porządku publicznego, w tym w szczególności w przypadkach, o których mowa w art. 56 pkt 2 i 3, dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej może, w drodze decyzji, zawiesić dokument kwalifikacyjny, o którym mowa w art. 35 ust. 2, lub szczególne zezwolenie dla kapitana, o którym mowa w art. 35e ust. 1.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 lub 2, jeżeli dotyczy to osoby posiadającej unijne świadectwo kwalifikacji członka załogi pokładowej lub unijne świadectwo kwalifikacji do wykonywania szczególnych operacji wydane przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej występuje do tego organu z wnioskiem o zawieszenie odpowiedniego unijnego świadectwa kwalifikacji. Do wniosku załącza się uzasadnienie.

4. O fakcie złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 3, dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej informuje Komisję Europejską.

5. Do czasu rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 3, dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej, w drodze decyzji, zakazuje osobie, której dotyczy wniosek, zajmowania stanowiska członka załogi statku na śródlądowych drogach wodnych oraz innych wodach śródlądowych znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej, który wydał unijne świadectwo kwalifikacji członka załogi pokładowej lub unijne świadectwo kwalifikacji do wykonywania szczególnych operacji, rozpatruje wnioski wniesione przez

właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego o zawieszenie unijnego świadectwa kwalifikacji.

7. W przypadku uznania wniosku, o którym mowa w ust. 6, za zasadny właściwy dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej, w drodze decyzji:

- 1) cofa unijne świadectwo kwalifikacji – w przypadku stwierdzenia, że osoba posiadająca unijne świadectwo kwalifikacji członka załogi pokładowej lub unijne świadectwo kwalifikacji do wykonywania szczególnych operacji nie spełnia już wymogów do jego wydania;
- 2) może zawiesić unijne świadectwo kwalifikacji – w przypadku innym niż określony w pkt 1, jeżeli przemawiają za tym względy bezpieczeństwa lub zapewnienia porządku publicznego.

8. Zawieszenie dokumentów, o których mowa w ust. 2 i 7 pkt 2, następuje na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

Art. 36h. 1. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej bez zbędnej zwłoki rejestruje w bazie danych statków informacje o wydanych, przedłużonych, zawieszonych lub cofniętych dokumentach kwalifikacyjnych, a w przypadku unijnych świadectw kwalifikacji informacje te rejestruje również w unijnej bazie danych prowadzonej zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2020/473 z dnia 20 stycznia 2019 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2397 w odniesieniu do norm dotyczących baz danych na temat unijnych świadectw kwalifikacji, żeglarskich książeczek pracy i dzienników pokładowych (Dz. Urz. UE L 100 z 01.04.2020, str. 1).

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, zawierają dane podane w dokumencie kwalifikacyjnym oraz nazwę organu wydającego.

3. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej informuje osobę, której dane osobowe będą przetwarzane w bazach, o których mowa w ust. 1, o tym fakcie, a także zapewnia dostęp tej osobie do dotyczących jej danych i możliwość uzyskania ich kopii.

Art. 36i. 1. Szkolenia, o których mowa w art. 35b ust. 4–7, oraz szkolenie, o którym mowa w art. 36a ust. 3, są prowadzone przez jednostki edukacyjne.

2. Jednostkami edukacyjnymi są uczelnie oraz szkoły ponadpodstawowe prowadzące kształcenie w zakresie żeglugi śródlądowej zgodnie ze standardami kompetencji oraz odpowiadającymi im wiedzą i umiejętnościami określonymi

w załączniku I przepisów wydanych na podstawie art. 17 ust. 1 dyrektywy 2017/2397, które uzyskały uznanie ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej.

3. Jednostkę edukacyjną uznaje się, na jej wniosek, jeżeli:

- 1) cele szkolenia, treści dydaktyczne, wyposażenie i sprzęt dydaktyczny, metody szkolenia, formy prowadzenia zajęć, procedury dotyczące prowadzenia szkolenia, w tym również symulatory, jeżeli są wykorzystywane w szkoleniu, oraz materiały szkoleniowe umożliwiają kandydatom osiągnięcie wymaganej wiedzy i umiejętności określonych dla uzyskania dokumentów kwalifikacyjnych objętych uznaniem;
- 2) posiada wykwalifikowaną kadrę wykazującą się znajomością zagadnień objętych programem szkolenia;
- 3) posiada ważny certyfikat systemu zarządzania jakością obejmujący procesy dotyczące szkolenia i przeprowadzania egzaminów.

4. Do wniosku o uznanie, o którym mowa w ust. 3, załącza się dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań, o których mowa w ust. 3, w tym w szczególności:

- 1) wykaz działalności dydaktycznej w zakresie objętym wnioskiem;
- 2) kopię ważnego certyfikatu systemu zarządzania jakością;
- 3) informacje dotyczące kadry dydaktycznej, w szczególności posiadane kwalifikacje i doświadczenie;
- 4) programy szkoleń zgłoszone do uznania zawierające szczegółowe cele szkolenia;
- 5) opis wewnętrznego systemu oceniania oraz metod sprawdzania wiedzy, umiejętności i oceny kompetencji, w tym egzaminów praktycznych;
- 6) opis bazy dydaktycznej oraz wykaz wyposażenia wykorzystywanego do prowadzenia szkoleń objętych wnioskiem;
- 7) zatwierdzenie dla symulatora, jeżeli przewiduje się przeprowadzanie egzaminów praktycznych na symulatorze;
- 8) wzory dyplomów lub świadectw wydawanych po zakończeniu programu szkolenia.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, załącza się również – w przypadku:

- 1) uczelni:

- a) kopię statutu uczelni i regulaminu studiów,
 - b) kopię dokumentu stanowiącego podstawę prowadzenia kształcenia na studiach na określonym kierunku;
- 2) szkoły ponadpodstawowej:
- a) kopię aktu założycielskiego i statutu szkoły,
 - b) kopię zaświadczenia o wpisie do ewidencji szkół i placówek niepublicznych prowadzonej przez jednostkę samorządu terytorialnego – w przypadku szkół niepublicznych zakładanych przez osoby prawne i fizyczne.

6. Oceny spełnienia wymagań, o których mowa w ust. 3, oraz kontrolę jednostki edukacyjnej, o której mowa w art. 36j ust. 2 pkt 3, dokonuje komisja powołana w tym celu przez ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej.

7. W skład komisji, o której mowa w ust. 6, wchodzi osoby posiadające wiedzę i doświadczenie w zakresie żeglugi śródlądowej, żeglugi morskiej, kształcenia lub przeprowadzania audytów.

8. W skład komisji, o której mowa w ust. 6, minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej może powoływać ekspertów zewnętrznych posiadających wiedzę i doświadczenie w zakresie, o którym mowa w ust. 7.

9. Komisja, o której mowa w ust. 6, dokonuje oceny wniosku, o którym mowa w ust. 3, i załączonych dokumentów oraz przeprowadza kontrolę, o której mowa w art. 36j ust. 2 pkt 3, mającą na celu weryfikację zgodności złożonych dokumentów ze stanem faktycznym.

10. Uznanie, o którym mowa w ust. 3, potwierdza się wydaniem certyfikatu uznania zawierającego wykaz zatwierdzonych programów szkoleń.

11. Certyfikat uznania, o którym mowa w ust. 10, wydaje się na okres 5 lat, z tym że na wniosek jednostki edukacyjnej, o której mowa w ust. 2, może on zostać odnowiony przed upływem tego terminu.

12. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej odmawia, w drodze decyzji, uznania, jeżeli jednostka edukacyjna, o której mowa w ust. 2, nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 3.

13. Do odnowienia uznania jednostki edukacyjnej, o której mowa w ust. 2, stosuje się przepisy o uznaniu.

14. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej sporządza wykaz uznanych jednostek edukacyjnych wraz z zakresem zatwierdzonych programów szkoleń, o których mowa w ust. 10, oraz programów szkoleń, dla których zawieszono lub cofnięto uznanie na podstawie art. 36j ust. 5 lub 8, i przekazuje go oraz każdą jego zmianę Komisji Europejskiej.

15. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej publikuje wykaz, o którym mowa w ust. 14, na stronie internetowej urzędu zapewniającego jego obsługę.

16. Za uznanie jednostki edukacyjnej oraz odnowienie uznania pobiera się opłatę w wysokości określonej w załączniku do ustawy.

17. Uznaje się dyplomy i świadectwa wydane po ukończeniu szkolenia prowadzonego na podstawie uznanego przez inne państwo członkowskie programu szkolenia.

18. Ekspertom zewnętrznym powołanym w skład komisji, o której mowa w ust. 6, przysługuje wynagrodzenie w wysokości ustalonej w umowie zawieranej z ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej.

19. Ekspertom zewnętrznym powołanym w skład komisji, o której mowa w ust. 6, przysługuje zwrot kosztów podróży i noclegów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z pracami tej komisji na zasadach określonych w przepisach dotyczących należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

20. Wydatki na wynagrodzenia oraz koszty przejazdu i pobytu ekspertów zewnętrznych, ponoszone w związku z udziałem w pracach komisji, o której mowa w ust. 6, są pokrywane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej.

Art. 36j. 1. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej sprawuje nadzór nad szkoleniami objętymi uznaniem, prowadzonymi przez uznane jednostki edukacyjne w zakresie zgodności tych szkoleń z przepisami ustawy.

2. W ramach nadzoru minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej ma prawo:

- 1) żądać od jednostki edukacyjnej udostępnienia dokumentów związanych z prowadzonymi przez nią szkoleniami objętymi uznaniem lub kopii tych

dokumentów oraz zapoznawania się z ich treścią, a także przekazania wszelkich informacji i wyjaśnień dotyczących działalności jednostki edukacyjnej w zakresie prowadzenia szkoleń objętych uznaniem;

- 2) wydawać wytyczne wiążące jednostki edukacyjne w zakresie prowadzenia szkoleń objętych uznaniem;
- 3) przeprowadzać kontrolę jednostki edukacyjnej w zakresie prowadzenia szkoleń objętych uznaniem.

3. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej przeprowadza kontrolę, o której mowa w ust. 2 pkt 3, na potrzeby uznania lub odnowienia uznania jednostki edukacyjnej lub w przypadku uzasadnionego podejrzenia wystąpienia w jednostce edukacyjnej nieprawidłowości w zakresie prowadzonych szkoleń objętych uznaniem.

4. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół zawierający w szczególności opis stwierdzonego w wyniku kontroli stanu faktycznego, w tym ujawnionych nieprawidłowości, wraz z określeniem terminu ich usunięcia.

5. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli zostały stwierdzone nieprawidłowości w zakresie prowadzonych szkoleń objętych uznaniem, minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej, w drodze decyzji:

- 1) zawiesza uznanie, na okres nie krótszy niż 3 miesiące, jeżeli stwierdzone nieprawidłowości stanowią przeszkodę do osiągnięcia zakładanych efektów szkolenia;
- 2) cofa uznanie, jeżeli jednostka edukacyjna nie podjęła działań korygujących w zakresie usunięcia nieprawidłowości będących podstawą do zawieszenia uznania.

6. Nie wydaje się decyzji, o których mowa w ust. 5, jeżeli do czasu ich wydania jednostka edukacyjna wykaże, że usunięte zostały naruszenia stanowiące podstawę do wydania tych decyzji.

7. Okres zawieszenia, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, może zostać skrócony, w drodze decyzji, na wniosek jednostki edukacyjnej, jeżeli wykaże ona, że usunięte zostały naruszenia stanowiące podstawę do zawieszeniu uznania.

8. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej cofa, w drodze decyzji, uznanie również w przypadku gdy jednostka edukacyjna uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie kontroli w stopniu niepozwalającym na dokonanie

rzetelnej oceny zgodności prowadzonych szkoleń objętych uznaniem z wymaganiami, o których mowa w art. 36i ust. 3.

9. W okresie zawieszenia uznania prowadzone przez jednostkę edukacyjną nowe szkolenia nie są objęte uznaniem. Dokończenie trwających szkoleń objętych uznaniem jest możliwe jedynie pod warunkiem przedstawienia ministrowi właściwemu do spraw żeglugi śródlądowej doraźnego rozwiązania umożliwiającego ich prawidłowe ukończenie.

10. Od dnia cofnięcia uznania jednostka edukacyjna nie może rozpocząć nowego szkolenia, a dokończenie trwających szkoleń objętych uznaniem jest prowadzone pod nadzorem ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej.

11. Jednostka edukacyjna, której cofnięto uznanie, może złożyć ponowny wniosek o uznanie nie wcześniej niż po upływie roku od dnia, w którym decyzja o cofnięciu uznania stała się ostateczna.

Art. 36k. 1. Symulator, na którym mają się odbywać egzaminy, o których mowa w art. 36e ust. 5 pkt 1, posiada zatwierdzenie.

2. Zatwierdzenie jest wydawane na wniosek zarządcy symulatora przez dyrektora urzędu żeglugi śródlądowej właściwego ze względu na miejsce w którym znajduje się ten symulator, jeżeli symulator spełnia standardy dotyczące zatwierdzania symulatorów określone w załączniku III przepisów wydanych na podstawie art. 21 ust. 2 dyrektywy 2017/2397.

3. Przy dokonywaniu oceny spełniania standardów dotyczących zatwierdzania symulatorów, w tym również na potrzeby kontroli, o której mowa w ust. 7, dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej może korzystać:

- 1) ze wsparcia ekspertów zewnętrznych posiadających wiedzę i doświadczenie w zakresie żeglugi śródlądowej, żeglugi morskiej, symulatorów lub radarowego sprzętu nawigacyjnego;
- 2) z ekspertyz i dokumentów przedstawianych przez zarządcę symulatora.

4. W zatwierdzeniu określa się egzaminy, które mogą być przeprowadzane na symulatorze.

5. Zarządca symulatora zapewnia niedyskryminacyjne zasady dostępu do symulatora, w szczególności ze względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę, religię, narodowość, przekonania polityczne, przynależność związkową, pochodzenie etniczne, wyznanie lub orientację seksualną.

6. Uznaje się symulatory, które uzyskały zatwierdzenie przez właściwy organ innego państwa członkowskiego, bez konieczności dokonywania oceny, o której mowa w ust. 3.

7. W przypadku uzasadnionego podejrzenia, że symulator przestał spełniać standardy dotyczące zatwierdzania symulatorów, dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej przeprowadza, na zasadach i w trybie określonych w przepisach rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221), kontrolę w celu dokonania oceny, czy symulator spełnia te standardy.

8. Ekspertom zewnętrznym, o których mowa w ust. 3 pkt 1, przysługuje wynagrodzenie w wysokości określonej w umowie zawieranej z dyrektorem urzędu żeglugi śródlądowej.

9. Ekspertom zewnętrznym, o których mowa w ust. 3 pkt 1, przysługuje zwrot kosztów podróży i noclegów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ponoszonych w związku z czynnościami, o których mowa w ust. 3, na zasadach określonych w przepisach dotyczących należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

10. Wydatki na wynagrodzenia oraz koszty przejazdu i pobytu ekspertów zewnętrznych, o których mowa w ust. 3 pkt 1, są pokrywane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej.

11. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół zawierający w szczególności opis stanu faktycznego stwierdzonego w wyniku kontroli, w tym ujawnionych nieprawidłowości wraz z określeniem terminu ich usunięcia.

12. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej, w drodze decyzji:

- 1) zawiesza, na okres nie krótszy niż 3 miesiące i nie dłuższy niż 12 miesięcy, zatwierdzenie symulatora, który przestał spełniać wymagania, o których mowa w ust. 2;
- 2) cofa zatwierdzenie symulatora, jeżeli zarządca symulatora w okresie zawieszenia nie usunął nieprawidłowości będących podstawą do zawieszenia zatwierdzenia.

13. Nie wydaje się decyzji, o których mowa w ust. 12, jeżeli do czasu ich wydania zarządca symulatora wykaże, że usunięte zostały naruszenia stanowiące podstawę do wydania tych decyzji.

14. Okres zawieszenia, o którym mowa w ust. 12 pkt 1, może zostać skrócony, w drodze decyzji, na wniosek zarządcy symulatora, jeżeli wykaże on, że usunięte zostały naruszenia stanowiące podstawę do zawieszenia zatwierdzenia symulatora.

15. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej cofa, w drodze decyzji, zatwierdzenie symulatora, jeżeli zarządca symulatora uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie kontroli w stopniu niepozwalającym na dokonanie rzetelnej oceny spełniania przez symulator wymagań, o których mowa w ust. 2.

16. W okresie zawieszenia zatwierdzenia symulatora na symulatorze nie mogą być przeprowadzane się egzaminy.

17. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej przekazuje niezwłocznie ministrowi właściwemu do spraw żeglugi śródlądowej informację o zatwierdzeniu, zawieszeniu lub cofnięciu zatwierdzenia symulatora.

18. Informacja, o której mowa w ust. 17, zawiera w szczególności:

- 1) określenie egzaminów, które mogą być przeprowadzane na symulatorze;
- 2) imię i nazwisko operatora symulatora;
- 3) nazwę zatwierdzonego programu szkolenia – w przypadku gdy symulator jest wykorzystywany w ramach tego programu szkolenia;
- 4) nazwę organu wydającego unijne świadectwo kwalifikacji, szczególne zezwolenie dla kapitana lub świadectwo potwierdzające zdanie egzaminu praktycznego.

19. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej sporządza wykaz zatwierdzonych symulatorów zawierający informacje, o których mowa w ust. 17, i przekazuje go oraz każdą jego zmianę Komisji Europejskiej.

20. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej publikuje wykaz, o którym mowa w ust. 19, na stronie internetowej urzędu zapewniającego jego obsługę.

Art. 36l. Za wydanie lub przedłużenie ważności dokumentów kwalifikacyjnych, w tym szczególnych zezwoleń dla kapitanów, za

przeprowadzenie egzaminu oraz za zatwierdzenie symulatora pobiera się opłaty w wysokości określonej w załączniku do ustawy.”;

15) w art. 37:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wykaz stanowisk na statkach,
- 2) minimalny skład załogi na śródlądowych drogach wodnych:
 - a) statku bez napędu mechanicznego wchodzącego w skład zestawu holowanego,
 - b) statku towarowego o napędzie mechanicznym,
 - c) holownika,
 - d) lodołamacza,
 - e) statku pasażerskiego,
 - f) pchanca oraz zestawu pchanego i sprzężonego – w zależności od rodzaju statku i czasu jego pracy,
- 3) zakres wymagań egzaminacyjnych niezbędnych do uzyskania dokumentów kwalifikacyjnych,
- 4) szczegółowy tryb przeprowadzania egzaminu i sposób działania komisji egzaminacyjnych i szczegółowe warunki wynagradzania członków tych komisji – kierując się względami bezpieczeństwa żeglugi, koniecznością posiadania odpowiedniej wiedzy i umiejętności przez członków załogi statków w zakresie żeglugi śródlądowej, sprawnym działaniem komisji egzaminacyjnych oraz rzetelnym przeprowadzaniem egzaminów.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej ustala minimalny skład załogi scalonych materiałów pływających oraz statku innego niż wskazany w ust. 1 pkt 2, biorąc pod uwagę rodzaj statku i system jego eksploatacji oraz kierując się potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi śródlądowej.”;

16) art. 38 i art. 39 otrzymują brzmienie:

„Art. 38. 1. Członek załogi statku jest obowiązany posiadać żeglarską książeczkę pracy albo dokument będący połączeniem unijnych świadectw kwalifikacji i żeglarskiej książeczki pracy, stwierdzające przebieg pracy na statkach żeglugi śródlądowej.

2. Żeglarską książeczkę pracy wydaje się osobie posiadającej wyłącznie unijne świadectwo kwalifikacji kapitana żeglugi śródlądowej. Pozostałym osobom wydaje się dokument będący połączeniem unijnych świadectw kwalifikacji i żeglarskiej książeczki pracy.

3. Uznaje się żeglarskie książeczki pracy wydane:

- 1) przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego;
- 2) zgodnie z przepisami dotyczącymi składu załóg statków na Renie wydanymi przez Centralną Komisję Żeglugi na Renie, na podstawie Konwencji o żegludze na Renie, w których określono wymogi identyczne dla wydawania żeglarskiej książeczki pracy jak wymogi zawarte w dyrektywie 2017/2397;
- 3) przez państwo trzecie, zgodnie z przepisami krajowymi tego państwa, które uzyskało uznanie Komisji Europejskiej zgodnie z art. 10 ust. 5 dyrektywy 2017/2397.

4. Członek załogi statku jest obowiązany mieć przy sobie i okazywać na żądanie uprawnionego organu dokumenty, o których mowa w ust. 1 lub 3.

5. Przepisów ust. 1–4 nie stosuje się do załóg statków przeznaczonych lub używanych wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji.

Art. 39. 1. Żeglarską książeczkę pracy wydaje, na wniosek, dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej na czas nieokreślony.

2. Wniosek zawiera:

- 1) imię (imiona) i nazwisko wnioskodawcy;
- 2) datę i miejsce urodzenia wnioskodawcy;
- 3) adres zamieszkania wnioskodawcy;
- 4) numer identyfikacyjny członka załogi – jeżeli został nadany;
- 5) przedmiot wniosku.

3. Do wniosku załącza się:

- 1) aktualną fotografię wnioskodawcy o wymiarach 3,5 × 4,5 cm;

2) kopię dokumentu kwalifikacyjnego, o którym mowa w art. 35 ust. 2.

4. Przepisu ust. 3 pkt 2 nie stosuje się w przypadku osoby, która jednocześnie z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, występuje z wnioskiem o wydanie dokumentu kwalifikacyjnego, o którym mowa w art. 35 ust. 2.

5. W razie zniszczenia żeglarskiej książeczki pracy w stopniu uniemożliwiającym korzystanie z niej lub braku miejsc do dokonywania wpisów dotychczasową książeczkę wymienia się, na wniosek jej posiadacza, na nową żeglarską książeczkę pracy.

6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 5, załącza się aktualną fotografię wnioskodawcy o wymiarach 3,5 × 4,5 cm oraz dotychczasową żeglarską książeczkę pracy.

7. Dokonując wymiany żeglarskiej książeczki pracy na nową, dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej dokonuje na pierwszej stronie dotychczasowej żeglarskiej książeczki pracy odcisku prostokątnego stempla o wymiarach 9 × 3 cm w kolorze czerwonym, o treści „ANULOWANO” i zwraca dotychczasową żeglarską książeczkę pracy jej posiadaczowi.

8. W razie utraty żeglarskiej książeczki pracy wydaje się nową żeglarską książeczkę pracy na wniosek osoby, która utraciła dotychczasową żeglarską książeczkę pracy.

9. Do wniosku, o którym mowa w ust. 8, załącza się aktualną fotografię wnioskodawcy o wymiarach 3,5 × 4,5 cm oraz pisemne oświadczenie wyjaśniające przyczyny utraty dotychczasowej żeglarskiej książeczki pracy.

10. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej bez zbędnej zwłoki rejestruje w bazie danych statków oraz w unijnej bazie danych prowadzonej zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2020/473 z dnia 20 stycznia 2019 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2397 w odniesieniu do norm dotyczących baz danych na temat unijnych świadectw kwalifikacji, żeglarskich książeczek pracy i dzienników pokładowych informacje o wydanych, wymienionych lub utraconych żeglarskich książeczkach pracy.

11. Informacje, o których mowa w ust. 10, obejmują imię i nazwisko posiadacza żeglarskiej książeczki pracy oraz numer identyfikacyjny członka załogi, numer seryjny żeglarskiej książeczki pracy, datę jej wydania oraz nazwę organu wydającego.

12. Za wydanie żeglarskiej książeczki pracy pobiera się opłatę w wysokości określonej w załączniku do ustawy.

13. Za wymianę żeglarskiej książeczki pracy pobiera się opłatę w wysokości określonej dla wydania żeglarskiej książeczki pracy.

14. Przepisy ust. 1–13 stosuje się odpowiednio do dokumentu będącego połączeniem unijnych świadectw kwalifikacji i żeglarskiej książeczki pracy.”;

17) po art. 39 dodaje się art. 39a–39d w brzmieniu:

„Art. 39a. 1. Kierownik statku jest obowiązany do dokonywania w swojej żeglarskiej książeczce pracy oraz w żeglarskich książeczkach pracy członków załogi statku wpisów dotyczących danych o statku i zatrudnieniu na statku, w tym zamustrowania i wymustrowania, oraz dotyczących praktyki pływania.

2. Wpisów należy dokonywać starannie, pismem czytelnym, bez używania skrótów. Wpisanych wyrazów nie wolno przerabiać lub czynić nieczytelnymi. Omyłki prostuje się przez przekreślenie błędnego wyrazu w sposób pozwalający na odczytanie pierwotnego tekstu i wpisanie prawidłowego wyrazu.

3. Wpisów należy dokonywać na bieżąco na podstawie wpisów w dzienniku pokładowym. Wpisów dotyczących zakończenia podróży należy dokonać najpóźniej przed rozpoczęciem kolejnej podróży.

4. Zatwierdzenia wpisów dokonuje dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej na podstawie wpisów w dzienniku pokładowym lub innych dokumentach potwierdzających praktykę pływania, po sprawdzeniu ich poprawności i rzetelności. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej ma prawo zażądać przedłożenia dzienników pokładowych, ich wyciągów lub innych dokumentów potwierdzających praktykę pływania.

5. W celu zatwierdzenia wpisów posiadacz żeglarskiej książeczki pracy występuje z wnioskiem o ich weryfikację w okresie nieprzekraczającym 15 miesięcy liczonych od dnia dokonania wpisu, który ma zostać zatwierdzony.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, zawiera:

- 1) imię (imiona) i nazwisko wnioskodawcy;
- 2) adres zamieszkania wnioskodawcy;
- 3) numer żeglarskiej książeczki pracy;
- 4) przedmiot wniosku.

7. Jeżeli posiadacz żeglarskiej książeczki pracy nie przedłoży tej książeczki do weryfikacji przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 5, wpisy dokonane po tym terminie nie będą zatwierdzone.

8. Za zatwierdzenie wpisów dotyczących praktyki pływania pobiera się opłatę w wysokości określonej w załączniku do ustawy.

9. Przepisy ust. 1–8 stosuje się odpowiednio do dokumentu będącego połączeniem unijnych świadectw kwalifikacji i żeglarskiej książeczki pracy.

Art. 39b. 1. Statek posiada dziennik pokładowy.

2. Dziennik pokładowy prowadzi kierownik statku, z tym że wpisy do dziennika pokładowego mogą dokonywać także inspektorzy.

3. Wpisów należy dokonywać atramentem lub tuszem, w sposób czytelny. Zabrania się wykrobywania, wycierania, przerabiania wyrazów lub dopisywania wyrazów do tekstu już wpisanego.

4. Poprawki należy wprowadzać w następujący sposób: błędny wpis przekreśla się w całości czerwonym atramentem lub czerwonym tuszem i zamyka w nawias; wpis prawidłowy umieszcza się nad przekreślonym. W przypadku skreślenia wpisu umieszcza się wzmiankę „skreślone”, podając skreślone wyrazy. Wzmiankę kierownik statku lub wachty potwierdza swoim podpisem.

5. Kierownik statku jest obowiązany do przechowywania dziennika pokładowego na statku w sposób zabezpieczający przed jego uszkodzeniem i zaginięciem, a także do jego okazywania na żądanie uprawnionego organu.

6. Z chwilą dokonania pierwszego wpisu dziennik pokładowy nabiera mocy dokumentu urzędowego.

7. Uznaje się dzienniki pokładowe wydane:

- 1) przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego;
- 2) zgodnie z przepisami dotyczącymi składu załóg statków na Renie wydanymi przez Centralną Komisję Żeglugi na Renie, na podstawie Konwencji o żegludze na Renie, w których określono wymogi identyczne do wydania dziennika pokładowego jak wymogi zawarte w dyrektywie 2017/2397;

- 3) przez państwo trzecie, zgodnie z przepisami krajowymi tego państwa, które uzyskało uznanie Komisji Europejskiej zgodnie z art. 10 ust. 5 dyrektywy 2017/2397.

8. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do:

- 1) statków bezzałogowych bez napędu mechanicznego;
- 2) promów i łodzi przewozowych używanych na innych wodach śródlądowych niż określone w art. 1 ust. 1;
- 3) statków używanych do połowu ryb na innych wodach śródlądowych niż określone w art. 1 ust. 1;
- 4) statków przeznaczonych lub używanych wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji.

Art. 39c. 1. Dziennik pokładowy wydaje dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej na wniosek armatora.

2. W razie zniszczenia dziennika pokładowego w stopniu uniemożliwiającym korzystanie z niego lub braku miejsc do dokonywania wpisów dotychczasowy dziennik pokładowy wymienia się na nowy na wniosek armatora.

3. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej, dokonując wymiany dziennika pokładowego, oznacza poprzedni dziennik pokładowy jako „nieważny” i zwraca go kierownikowi statku. Zwrócony dziennik pokładowy przechowuje się na statku przez okres 15 miesięcy, licząc od daty ostatniego wpisu.

4. W razie utraty dziennika pokładowego wydaje się nowy dziennik pokładowy na wniosek armatora.

5. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej bez zbędnej zwłoki rejestruje w bazie danych statków oraz w Bazie EHDB informacje o wydanych, wymienionych lub utraconych dziennikach pokładowych.

6. Informacje, o których mowa w ust. 5, zawierają w szczególności nazwę jednostki pływającej, numer rejestracyjny lub europejski numer identyfikacyjny statku (ENI), numer identyfikacyjny dziennika pokładowego, datę jego wydania oraz nazwę organu wydającego.

7. Za wydanie dziennika pokładowego pobiera się opłatę w wysokości określonej w załączniku do ustawy.

8. Za wymianę dziennika pokładowego pobiera się opłatę w wysokości określonej dla wydania dziennika pokładowego.

Art. 39d. 1. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej opracowuje, realizuje oraz utrzymuje efektywny wewnętrzny system jakości, oparty na odpowiednich uznanych międzynarodowych normach jakości, w zakresie następujących obszarów:

- 1) wydawania, przedłużania ważności, zawieszania i cofania unijnych świadectw kwalifikacji, żeglarskich książeczek pracy i dzienników pokładowych,
- 2) egzaminów i ocen przeprowadzanych przez działające przy nich komisje egzaminacyjne,
- 3) dokonywania oceny spełnienia wymagań, o których mowa w art. 36d ust. 4, przez egzaminatorów

– zapewniający, że obszary te będą funkcjonować zgodnie z przepisami ustawy.

2. Informacje, w tym dane osobowe, dotyczące spraw związanych z utrzymaniem systemu jakości, o którym mowa w ust. 1, przechowuje się przez okres 5 lat od dnia ich wykorzystania w celu, o którym mowa w ust. 1.”;

18) uchyla się art. 40;

19) w art. 49 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Z obowiązku korzystania z pilotażu jest zwolniony statek, którego kierownik posiada świadectwo zwolnienia z obowiązku korzystania z pilotażu, lub dokument, o którym mowa w art. 35 ust. 3.”;

20) w art. 50 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Egzamin na pilota lub sprawdzian, o którym mowa w art. 49 ust. 6 pkt 2, przeprowadza centralna komisja egzaminacyjna, o której mowa w art. 36c ust. 1 pkt 1.”;

21) w załączniku do ustawy części VI i VII otrzymują brzmienie:

VI	Kwalifikacje zawodowe	
1	Za egzamin na:	

IX kadencja/druk 3098

	1) unijne świadectwo kwalifikacji kapitana żeglugi śródlądowej	500 zł	
	2) unijne świadectwo eksperta w dziedzinie żeglugi pasażerskiej lub eksperta w dziedzinie skroplonego gazu ziemnego	300 zł	
	3) szczególne zezwolenie dla kapitana	250 zł	
	4) pozostałe dokumenty kwalifikacyjne	300 zł	
2	Za zatwierdzenie symulatora, na którym ma się odbywać egzamin	2000 zł	
3	Za uznanie lub odnowienie uznania jednostki edukacyjnej (opłata uwzględnia przeprowadzenie kontroli)	1000 zł	
4	Za unijne świadectwo kwalifikacji kapitana żeglugi śródlądowej (opłata uwzględnia wpisy o posiadanych szczególnych zezwoleniach dla kapitana)	100 zł	
5	Za unijne świadectwo eksperta w dziedzinie żeglugi pasażerskiej lub eksperta w dziedzinie skroplonego gazu ziemnego	100 zł	
6	Za szczególne zezwolenie dla kapitana	50 zł	
7	Za pozostałe dokumenty kwalifikacyjne	50 zł	
8	Za przedłużenie ważności dokumentu, o którym mowa odpowiednio w pkt 4–7	50% opłaty określonej odpowiednio w pkt 4–7	
	Uwaga: opłaty, o których mowa w pkt 7 i 8, nie obejmują opłaty za wydanie dokumentu będącego połączeniem unijnych świadectw kwalifikacji i żeglarskiej książeczki pracy		
VII	Żeglarska książeczka pracy i dziennik pokładowy		
1	Za żeglarską książeczkę pracy	100 zł	
2	Za dokument będący połączeniem unijnych świadectw kwalifikacji i żeglarskiej książeczki pracy	100 zł	
3	Za zatwierdzenie wpisów dotyczących praktyki pływania	25 zł	
4	Za dziennik pokładowy	100 zł	

Art. 2. W ustawie z dnia 7 kwietnia 2017 r. o czasie pracy na statkach żeglugi śródlądowej (Dz. U. poz. 993) w art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pracowników wykonujących pracę w porze nocnej, którzy zostali uznani za niezdolnych do wykonywania pracy w porze nocnej na podstawie świadectwa zdrowia, o którym mowa w art. 36b ust. 2 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej, przenosi się do wykonywania pracy zgodnej z zajmowanym stanowiskiem poza porę nocną.”.

Art. 3. Przepisów dotyczących obowiązku, o którym mowa w art. 35 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zakresie posiadania unijnych świadectw kwalifikacji, o których mowa w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz przepisów art. 38 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do dnia 17 stycznia 2038 r. nie stosuje się do kapitanów prowadzących statki morskie eksploatowane na śródlądowych drogach wodnych, którzy posługują się świadectwami kompetencji dla kapitanów wydanymi zgodnie z postanowieniami Międzynarodowej Konwencji o wymaganiach w zakresie wyszkolenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht, 1978, sporządzonej w Londynie dnia 7 lipca 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. poz. 201 i poz. 202, z 1999 r. poz. 286, z 2018 r. poz. 1866 i 2088 oraz z 2019 r. poz. 103), jeżeli eksploatacja statku na śródlądowych drogach wodnych odbywa się na początku lub na końcu rejsu w transporcie morskim.

Art. 4. 1. Dyrektor Urzędu Żeglugi Śródlądowej w Szczecinie niezwłocznie po wejściu w życie niniejszej ustawy dostosuje bazę informacji o statkach, członkach załóg statków oraz o stanie śródlądowych dróg wodnych do wymogów określonych w art. 11a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Informacje wprowadzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy do bazy informacji o statkach, członkach załóg statków oraz o stanie śródlądowych dróg wodnych, o których mowa w art. 11a ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, są dalej przetwarzane w tej bazie dla celów prowadzenia tej bazy.

Art. 5. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących wydawania dokumentów kwalifikacyjnych, o których mowa w art. 35 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, wydawania żeglarskich książeczek pracy i wydawania dzienników pokładowych stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 6. 1. Dokumenty kwalifikacyjne, o których mowa w art. 35 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, żeglarskie książeczki pracy oraz dzienniki pokładowe wydane na podstawie dotychczasowych przepisów, zachowują ważność do czasu ich wymiany, nie dłużej jednak niż do dnia 19 stycznia 2032 r. Za wymianę dokumentów pobiera się opłaty w wysokości określonej w załączniku do

ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą przewidzianych dla wydania stosownego dokumentu.

2. Do dokumentów kwalifikacyjnych, o których mowa w art. 35 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, w okresie ich ważności stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące dokumentów kwalifikacyjnych ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Osoby, które uzyskały pozytywny wynik z egzaminu na patent lub świadectwo, o którym mowa w art. 36 ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, mogą do dnia 19 stycznia 2032 r. uzyskać patent lub świadectwo, którego dotyczył ten egzamin, na zasadach dotychczasowych.

4. W razie utraty lub zniszczenia dokumentu kwalifikacyjnego, o którym mowa w art. 35 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, wydane na podstawie dotychczasowych przepisów, w okresie, w jakim zachowują ważność zgodnie z ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące utraty lub zniszczenia dokumentów kwalifikacyjnych ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

5. W razie utraty, zniszczenia lub braku miejsc do dokonywania wpisów w żeglarskiej książeczce pracy lub dzienniku pokładowym wydanych na podstawie dotychczasowych przepisów, w okresie, w jakim zachowują ważność zgodnie z ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 39 ust. 5–9 lub art. 39c ust. 2–4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 7. 1. Dokumenty kwalifikacyjne, o których mowa w art. 35 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlegają, na wniosek zainteresowanego, wymianie na następujące dokumenty kwalifikacyjne:

- 1) patent żeglarski kapitana żeglugi śródlądowej klasy A – na unijne świadectwo kwalifikacji kapitana żeglugi śródlądowej oraz szczególne zezwolenie dla kapitana na uprawianie żeglugi na wodach morskich;
- 2) patent żeglarski kapitana żeglugi śródlądowej klasy B – na unijne świadectwo kwalifikacji kapitana żeglugi śródlądowej;
- 3) patent żeglarski mechanika statkowego żeglugi śródlądowej – na patent żeglarski mechanika statkowego żeglugi śródlądowej;

- 4) patent żeglarski stermotorzysty żeglugi śródlądowej – na patent żeglarski stermotorzysty żeglugi śródlądowej;
- 5) patent żeglarski szypra żeglugi śródlądowej – na unijne świadectwo kwalifikacji sternika żeglugi śródlądowej;
- 6) patent żeglarski przewoźnika żeglugi śródlądowej – na patent żeglarski przewoźnika żeglugi śródlądowej;
- 7) świadectwo sternika żeglugi śródlądowej – na unijne świadectwo kwalifikacji sternika żeglugi śródlądowej;
- 8) świadectwo bosmana żeglugi śródlądowej – na:
 - a) unijne świadectwo kwalifikacji starszego marynarza żeglugi śródlądowej albo
 - b) unijne świadectwo kwalifikacji sternika żeglugi śródlądowej, jeżeli zainteresowany wykaże, że odbył praktykę pływania w służbie pokładowej na statku niebędącym małym statkiem wynoszącą przynajmniej 1080 dni, w tym przynajmniej 720 dni w żegludze śródlądowej;
- 9) świadectwo starszego marynarza żeglugi śródlądowej – na:
 - a) unijne świadectwo kwalifikacji marynarza żeglugi śródlądowej,
 - b) unijne świadectwo kwalifikacji starszego marynarza żeglugi śródlądowej, jeżeli zainteresowany wykaże, że odbył praktykę pływania w służbie pokładowej na statku niebędącym małym statkiem wynoszącą co najmniej 900 dni, w tym co najmniej 540 dni w żegludze śródlądowej, albo
 - c) unijne świadectwo kwalifikacji sternika żeglugi śródlądowej, jeżeli zainteresowany wykaże, że odbył praktykę pływania w służbie pokładowej na statku niebędącym małym statkiem wynoszącą co najmniej 1080 dni, w tym co najmniej 720 dni w żegludze śródlądowej;
- 10) świadectwo marynarza żeglugi śródlądowej – na:
 - a) unijne świadectwo młodszego marynarza żeglugi śródlądowej,
 - b) unijne świadectwo kwalifikacji marynarza żeglugi śródlądowej, jeżeli zainteresowany wykaże, że odbył praktykę pływania w służbie pokładowej na statku niebędącym małym statkiem wynoszącą co najmniej 540 dni, w tym co najmniej 180 dni w żegludze śródlądowej,
 - c) unijne świadectwo kwalifikacji starszego marynarza żeglugi śródlądowej, jeżeli zainteresowany wykaże, że odbył praktykę pływania w służbie

- pokładowej na statku niebędącym małym statkiem wynoszącą co najmniej 900 dni, w tym co najmniej 540 dni w żegludze śródlądowej, albo
- d) unijne świadectwo kwalifikacji sternika żeglugi śródlądowej, jeżeli zainteresowany wykaże, że odbył praktykę pływania w służbie pokładowej na statku niebędącym małym statkiem wynoszącą co najmniej 1080 dni, w tym co najmniej 720 dni w żegludze śródlądowej;
- 11) świadectwo marynarza motorzysty żeglugi śródlądowej – na świadectwo motorzysty żeglugi śródlądowej oraz:
- a) unijne świadectwo młodszego marynarza żeglugi śródlądowej,
- b) unijne świadectwo kwalifikacji marynarza żeglugi śródlądowej, jeżeli zainteresowany wykaże, że odbył praktykę pływania w służbie pokładowej na statku niebędącym małym statkiem wynoszącą co najmniej 540 dni, w tym co najmniej 180 dni w żegludze śródlądowej,
- c) unijne świadectwo kwalifikacji starszego marynarza żeglugi śródlądowej, jeżeli zainteresowany wykaże, że odbył praktykę pływania w służbie pokładowej na statku niebędącym małym statkiem wynoszącą co najmniej 900 dni, w tym co najmniej 540 dni w żegludze śródlądowej, albo
- d) unijne świadectwo kwalifikacji sternika żeglugi śródlądowej, jeżeli zainteresowany wykaże, że odbył praktykę pływania w służbie pokładowej na statku niebędącym małym statkiem wynoszącą co najmniej 1080 dni, w tym co najmniej 720 dni w żegludze śródlądowej;
- 12) świadectwo motorzysty żeglugi śródlądowej – na świadectwo motorzysty żeglugi śródlądowej.
2. W przypadku osób, które posiadają świadectwo ukończenia szkoły ponadpodstawowej prowadzącej kształcenie w zakresie żeglugi śródlądowej albo dyplom ukończenia studiów na kierunku związanym z kształceniem w zakresie żeglugi śródlądowej, okresy wymaganej praktyki pływania, o których mowa w ust. 1 pkt 8–11, skraca się o okres 360 dni, z tym że w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 10 lit. b i pkt 11 lit. b, okres wymaganej praktyki pływania skraca się do 180 dni i nie jest wymagana praktyka pływania w żegludze śródlądowej.
3. Podczas wymiany patentu żeglarskiego kapitana żeglugi śródlądowej, o którym mowa odpowiednio w ust. 1 pkt 1 lub 2, osobie posiadającej:

- 1) uprawnienia do kierowania statkiem pasażerskim – dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej wydaje jednocześnie unijne świadectwo kwalifikacji eksperta w dziedzinie żeglugi pasażerskiej;
- 2) uprawnienia do kierowania statkiem I kategorii – dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej wydaje jednocześnie szczególne zezwolenie dla kapitana na prowadzenie dużego konwoju;
- 3) świadectwo obserwatora radarowego żeglugi śródlądowej – dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej wydaje jednocześnie szczególne zezwolenie dla kapitana na uprawianie żeglugi z pomocą radaru.

4. Wymiany dokumentów kwalifikacyjnych, o których mowa w art. 35 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, dokonują dyrektorzy urzędów żeglugi śródlądowej, którzy wydali dotychczasowe dokumenty.

5. Do wniosku o wymianę dokumentu kwalifikacyjnego, o którym mowa w art. 35 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, należy załączyć:

- 1) aktualną fotografię wnioskodawcy o wymiarach 3,5 x 4,5 cm – w przypadku wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2,
- 2) dotychczasowy dokument kwalifikacyjny, o którym mowa w ust. 1,
- 3) wyciąg pływania potwierdzony przez dyrektora urzędu żeglugi śródlądowej, będący wyciągiem z zatwierdzonych wpisów w żeglarskiej książeczce pracy lub w dokumencie będącym połączeniem unijnych świadectw kwalifikacji i żeglarskiej książeczki pracy, stwierdzający odbycie wymaganej praktyki pływania na określonym stanowisku i wymieniający rodzaje statków oraz śródlądowe drogi wodne, na których została odbyta praktyka pływania – w przypadku gdy zgodnie z ust. 1 przewidziano wymóg odbycia takiej praktyki pływania,
- 4) wyciąg pływania będący wyciągiem z dokumentu potwierdzającego praktykę pływania na wodach morskich potwierdzony przez właściwy organ – w przypadku gdy zgodnie z ust. 1 przewidziano wymóg odbycia takiej praktyki pływania,
- 5) kopię świadectwa zdrowia, o którym mowa w art. 36b ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, potwierdzającego stan zdrowia wymagany do pracy na statkach żeglugi śródlądowej na określonym stanowisku,

6) dokument będący połączeniem unijnych świadectw kwalifikacji i żeglarskiej książeczki pracy a w przypadku osób, które nie posiadają takiego dokumentu, wniosek o wydanie dokumentu będącego połączeniem unijnych świadectw kwalifikacji i żeglarskiej książeczki pracy, o którym mowa w art. 39 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – w przypadku dokumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 3–12
– oraz przedłożyć do wglądu dokument tożsamości.

6. Wydając nowy dokument kwalifikacyjny w trybie, o którym mowa w ust. 1, właściwy dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej unieważnia dotychczasowy dokument kwalifikacyjny przez odcięcie lewego rogu tego dokumentu i zwraca dokument jego posiadaczowi.

Art. 8. Uznaje się dokumenty kwalifikacyjne kierowników statków wydane przez właściwe organy innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej albo państw trzecich – uznawane na podstawie art. 35 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, nie dłużej jednak niż do dnia 19 stycznia 2032 r.

Art. 9. 1. Komisje egzaminacyjne, o których mowa w art. 36 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, stają się odpowiednio komisjami egzaminacyjnymi, o których mowa w art. 36c ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Przewodniczący i zastępcy przewodniczącego komisji egzaminacyjnej, o której mowa w art. 36 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, stają się przewodniczącym i zastępcą przewodniczącego komisji egzaminacyjnej, o której mowa w art. 36c ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Lista egzaminatorów prowadzona przez ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 37 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, staje się listą egzaminatorów, o której mowa w art. 36d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 10. 1. Członek załogi statku posiadający dokument kwalifikacyjny określony w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 1 ustawy zmienianej w art.

1, w brzmieniu dotychczasowym, jest obowiązany posiadać przy sobie i okazywać na żądanie uprawnionego organu ważne świadectwo zdrowia członka załogi statku stosowne do zajmowanego stanowiska.

2. Świadectwo zdrowia członka załogi statku żeglugi śródlądowej określone w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowuje ważność przez okres na jaki zostało wydane.

Art. 11. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 21 ust. 3 pkt 1 i art. 46 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 21 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą i art. 46 ustawy zmienianej w art. 1 i mogą być w tym czasie zmieniane na podstawie tych przepisów.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.